

Číslo 2 **ROČNÍK 17** **Červen 2019**

NĚCO Z HISTORIE
- Historie obce Vlkoš a Kanovsko
- Vlkoš v protektorátu
- Příklady perzekuce rolníků
- Mamutí stolička
- Vlkoš a vraždy
- Průplavní spojení

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VLKOŠ
- Sváteční slovo pana faráře
- Hodový pořad bohoslužeb 2019

ZŠ a MŠ VE VLKOŠI
- Den ve školce
- Družina ve vesmíru

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE
- Výpisy z usnesení
- Výsledky voleb
- Různé

HODY
- Hodové slavnosti – toulky
- Hody - co možná nevíte
- Hodové recepty
- Okénko pro děti

ZE ŽIVOTA OBCE
- Červen měsíc medobraní
- Zájezd ČČK na Jižní Moravu
- Fikaný Barošek až ve Vsetíně
- Z činnosti Klubu seniorů
- Beňovský slivkošt 2019
- Závěr školního roku v SZUŠ
- Čarodějnický soud ve Vlkoši
- Šili jsme panenky pro Unicef

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA
- Naši jubilanti
- Různé

VLKOŠSKÝ SPORT
- Mistrovství ČR v Teamgym
- Mladí střelci SSK Věžky
- Sokolské atletické závody
- Sokolské plavecké závody
- Mladší fotbalová přípravka
- Starší fotbalová přípravka

ŽIJEME VE VLKOŠI
- Seriál netradiční ovoce

Klidné a pohodové prožití hodových slavností, plné vzájemného porozumění, Vám přeje Obec Vlkoš a redakční rada Vlkošského zpravodaje.

Družina ve Vesmíru 2. 11. 2018

Beňovský slivkošt 13. 4. 2019

Plavecké závody Přerov 28. 4. 2019

SSK Věžky Mistrovství ČR v Plzni 30. 4. 2019

Pálení čarodějnic 30. 4. 2019

Výlet MŠ - Krokodýlek 2. 5. 2019

VD Lipka - šití panenek pro UNICEF 11. 5. 2019

MČR TeamGym 2019 11. 5. 2019

Něco z historie

Historie obce Vlkoš a Kanovsko

Vzhledem k tomu, že si v letošním roce připomínáme 725 let naší obce VLKOŠ, zveřejňujeme (na poslední straně) malé ohlédnutí v podobě historických pohlednic naší obce a rovněž zde něco o historii obce.

Nejstarší písemná zpráva o naší obci pochází z roku 1294, kdy bratři Hartleb a Vítek z Dubňan darovali její polovinu velehradskému klášteru. Ze zemských desek se dovídáme, že v roce 1348 byl Vlkoš podle majitelů Rozdělen na tři části: Velehradskou, Ovesnou a Vladyckou. Na sklonku 14. stol. splynula Vladycká strana s Ovesnou v jeden celek. Roku 1360 se objevuje zpráva o Herešovi z Rokytnice, který připsal svému bratru Dětřichovi dva lány polí ve Vlkoši. V roce 1373 koupil polovinu Vlkoše od Beneše III. z Kravař Friduš z Drahotuš. Kromě Vlkoše patřily k jeho statkům Věžky, Bochoř a polovina Kokor. Správou jeho majetku byl pověřen purkrabí Vladivoj, který sídlil na vlkošské tvrzi. Po smrti Fridušově v roce 1389 připadl Vlkoš jeho dceři Elišce. Ta však vstoupila do kláštera a její majetek spravoval Kuník z Drahotuš. V roce 1393 se Vlkoše s tvrzí násilím zmocnil Pavlík ze Sovince a právoplatným majitelům byl navrácen v roce 1405. Klášterní část Vlkoše vlastnili od 1391 Vilém a Albert ze Šternberka, kteří ji prodali Hynkovi ze Žeravic. Roku 1406, kdy zemřel, zdědila statek, ke kterému patřila polovina tvrze s dvorem, mlýnem a dalším příslušenstvím, jeho dcera Kateřina, provdaná za vladyku Habarta Kunatu ze Sulejovic. V roce 1447 prodali Jan a Hynek z Ludanic svou polovinu Vlkoše Jakubu z Blažejovic a tím byla ves spojena. Po smrti Jakuba z Blažejic se ujal správy Oldřich Stoš z Branic. Stoš patřil k loupeživým rytířům, kteří přepadávali pokojné obyvatele a poddaným loupili dobytek. Za jeho správy byla tvrz kolem roku 1450 vypálena. Po smrti Oldřicha Stoše se vystřídalo několik majitelů Vlkoše. V 16. století dochází ke sporům ve vládnoucí třídě proti Habsburkům pro rozdílnost náboženství a k vypuknutí třicetileté války. Na počátku této války (r. 1618) řádili ve Vlkoši luterští Valaši. Vydrancovali i vlkošský kostel sv. Jiří, zničili obrazy, rozsekali oltáře. V srpnu roku 1643 táhlo vojsko švédského generála Torstensona krajem a utábořilo se na kopci u Horní Moštěnice (Švédské šance). Vojáci v tlupách přepadávali okolní vesnice (mezi nimi i Vlkoš) a nutili obyvatele vydat peníze a zásoby jídla. Vlkoš byl po těchto nájezdech vyrabován, téměř spálen a rybníky byly vypuštěny. Při tatarsko-tureckém vpádě na Moravu obyvatelé Vkoše narychlo utíkali s rodinami a s dobytkem na sv. Hostýn, tam tábořili po 11 týdnů. Ve Vlkoši se zatím ubytovalo císařské vojsko. V roce 1805 došlo ke třetí válce s Napoleonem. Po bitvě u Slavkova roku 1805 se francouzské vojsko objevilo i ve Vlkoši. Vlkoš a Kanovsko mu museli dát 300 rýnských. Ruskému vojsku zase museli občané Vlkoše a Kanovska odevzdat mnoho koní a vozů. V roce 1914 vypukla 1. světová válka. Z naší obce padlo a zemřelo 16 mužů, 2 zůstali nezvěstní, 9 mužů bylo ruskými nebo italskými legionáři. V roce 1915 přišlo 6 rodin z Tyrol. Ke konci 2. světové války byl ve Vlkoši chycen mladý partyzán, odsouzen k smrti, zastřelen a pohřben u dráhy. V květnu 1945 prchala německá armáda naší obcí před Rudou armádou na západ. Němci zabavovali vozidla, kola, auta a rychle prchali směrem na Troubky. Pro odvoz materiálu, mužstva i válečné kořisti nutili pod výhružkami i některé hospodáře, aby je odvezli koňmi. 8. května 1945 přijeli do Vlkoše rozvědčíci Rudé armády.

Místní část Kanovsko - historie

Kanovsko bylo do roku 1951 samostatnou obcí. Kdy bylo Kanovsko založeno a komu patřilo se dnes neví. V roce 1261 daroval Přemysl Otakar II. olomouckému biskupu Brunovi několik vesnic v hulínském kraji, mezi nimiž bylo i Kanovsko. Robotu vykonávali kanovští ve Staré Vsi, panský dvůr na Kanovsku nebyl. Usedlosti odváděly vrchnosti peněžní poplatek zvaný činže či úrok. Dále odváděly i naturální dávky (vejce, slepice, husy). Vlkošskému kostelu sv. Jiří odváděly farský desátek. Odváděly i tvz. okrvavné – pokutu za poranění nebo zabití člověka. V roce 1431 vojsko Albrechta Rakouského, když se vracelo po obléhání Přerova, vypálilo obec Tršany, která ležela v sousedství Kanovska a Věžek. Roku 1432 dobyl Kroměříž milotický pán Smil z Moravan se svými bratry, stal se gruntovním pánem Kanovska a po jeho smrti syn Zbyněk. Kanovsko v 1498 patřilo světské vrchnosti pánům z Ludanic na Chropyni, kteří vykupovali církevní majetek. Od roku 1500 připadlo kroměřížské panství i s Kanovskem znovu olomouckým biskupům. Dlouhou dobu nacházeli kanovští poddaní na svých polích dukáty krále Matyáše jako památku na bývalou uherskou vládu. Půjdeme-li procházkou polní cestou z Kanovska směrem k Moštěnici, zpozorujeme nejprve snížení a po několika desítkách metrů zvýšení terénu. Cesta vede územím, kde dříve býval rybník. V roce 1568 a v ostatních letech bylo rozšířeno učení jednoty bratrské. V okolních obcích byly českobratrské sbory a kanovští sousedé začali také podléhat novotám. Chropyňský pán V. Hauqvic, katolík, dosadil na vlkošskou faru katolického kněze Valentina. Farníci z Věžek, Kyselovic a Kanovska se začali proti němu bouřit. Podnikli revoluci a požadovali po něm, aby církevní pořádky změnil tak, jak tomu je u nekatolíků. V r. 1601 byl do Vlkoše dosazen kněz luterské-

ho vyznání. V roce 1615 odešel a do Vlkoše byl dosazen katolický kněz. V roce 1748 se stal dědičným rychtářem Václav Macháček. S úřadem rychtáře bylo spojeno právo šenku panských nápojů. Václav šenkoval ve svém domě, jeho syn Josef však postavil hospodu. Roku 1790 byl opět dosazen fojt z robotných sedláků. Kaple na Kanovsku byla původně vystavená jako zvonice v roce 1863. V roce 1919 při opravě střechy byly nalezeny listiny, jejichž obsah byl nečitelný. SKO – koncovka znamenající zaniklou vesnici. Dá se tedy předpokládat, že Kanovsko zpustlo a později bylo obnoveno. V dávných dobách v těsné blízkosti obce bylo mnoho mokřin, bažin. Lužné lesy ve kterých rostly duby, jasany, olše, topoly i vrby zasahovaly až k obci. U močálů bobři, divocí vepři, zubři, vlci, lišky, rysi, medvědi. Před sto lety byl ještě mezi obcemi H. Moštěnice, Kanovskem a Věžkami les (hájenka – Mikuš).

Vlkoš v datech

ROK	UDÁLOST
1294	První zmínka o Vlkoši
1576	Vznikla farní škola
1724 - 37	Stavba kostela
1726	Stavba mlýna
1765	Stará fara zbořena, na místě je hřbitov
1765 - 67	Postavena nová fara
1843	Zřízena rasovna
1863	Postavena na Kanovsku kaple sv. Cyrila a Metoděje
1858	Postavena jednotřídní škola
1866	Zavezen rybník u hřbitova
1872	Ustavena Rolnická záložna
1887 - 90	Postavena nová škola
1882	Vystavěna silnice k Říkovicím
1890	Zavezen velký rybník u hasičské zbrojnice
1894	Zavezen rybník před Bartákovým
1899	Zřízena pošta
1902	Zavezen částečně rybník na Ovesné straně
1902 - 05	Odvodnění vlkošských polí
1910	Vystavěna silnice k Žalkovicím
1912	Založen SOKOL
1919	Vlkošský mlýn v přestavbě
1920	Postaven pomník padlým (odhalen 1921)
1921	Zřízena obecní knihovna
1921	Postavena pekárna Josefa Pavlíka
1921	Elektrifikace obce
1921	Staví se záložna
1923	Založení hasičského sboru
1924	Zaveden telefon
1924 - 25	Zaváží se druhá část tybníku na Ovesné straně
1927 - 29	Stavba kanalizace
1928	Staví se pekárna ve mlýně u Vávrů
1928	Elektrifikace kostela
1927	Postavena hasičská zbrojnice
1934 - 35	Postavena sokolovna
1936	Postavena továrna firmy Daněk
1939	Zaměřování na stavbu Dunajsko-oderského průplavu
1942	Zřízen dětský útulek
1946	Zřízen obecní rozhlas
1946	Zřízeno kino v sokolovně
1948	Znárodnění továrny Daněk
1951	Sloučení Vlkoše s Kanovskem
1951	Znárodněn mlýn
1953	Otevřena mateřská škola
1956	Založeno JZD
1958	Výstavba kravína
1959	První stavba domů za mlýnem
1966	Zrušena pekárna ve mlýně
1968	Odhalení sochy T. G. Masaryka
1969 - 73	Generální oprava kostela
1970	Nové veřejné osvětlení
1973	Fasáda kostela a sluneční hodiny
1973	Sloučení JZD Vlkoš - Bochoř
1974	Výstavba zdravotního střediska
1974	Vrty za kravínem - geologický průzkum
1975	Asfaltování některých cest
1975	Stavba fotbalových šaten
1975	Zrušeno kino v sokolovně
1977	Výstavba autobusových zastávek
1976 - 81	Generální oprava sokolovny
1978 - 82	Generální oprava ZDŠ - výstavba kotelny
1978	Nové varhany v kostele
1980	Integrace MNV Bochoř - Vlkoš - Věžky
1981	Výstavba vodní nádrže - rybník
1982	Dva nové zvony v kostele
1982 - 83	Budování cvičiště kynologického spolku
1988	Započata výstavba vodovodu
1989	Otevřeno nákupní středisko
1992	Dokončení vodovodu
1992 - 93	Čištění, opravy a budování kanalizace
1993	Úprava prostranství u pošty, stavba zídky
1993	Nová rekonstrukce telefonu
1993	Oprava hřbitovní zídky a prostoru pro odpadky
1993	Oprava fasády na kostelní věži
1997	Plynofikace
2001	Kanalizace
2004	Cyklostezka Vlkoš - Věžky
2004	Výměna oken na budově ZŠ Vlkoš
2005	Revitalizace rybníku Kanovsko
2005	Oprava místní komunikace ulice Na Loukách
2008	Revitalizace Mlýnského náhonu (Říka)
2009	Rekonstrukce místních komunikací, nové chodníky, veřejné osvětlení v obci
2009	Nová střecha na budově ZŠ Vlkoš
2009	Rekonstrukce MŠ Vlkoš
2008	Dětské hřiště ve dvoře ZŠ a MŠ Vlkoš
2009	Víceúčelové hřiště s umělým povrchem před sokolovnou

Z archivu a webových stránek obce dodala Simona Prečanová

Vlkoš v protektorátu

pokračování z čísla 1/2019

Protagonisté nového státního zřízení nenechali nikoho na pochybách, že staré časy první republiky jsou nenávratně pryč. Režim vyžadoval klid a pořádek a ten zajišťoval všemi prostředky včetně odsuzování k trestu smrti a posíláním do koncentračních táborů, či na nucené práce. Postupy a oběti se měly stát pro ostatní odstrašujícím příkladem toho, jak s nimi bude zacházeno, pokud se budou stavět proti okupační moci.

S nástupem Reinharda Heidricha už nebyl nikdo, kdo by si myslel, že to s Němci „nějak“ půjde. Režim byl velmi nebezpečný, ačkoliv si to v této době patrně málokdo uvědomoval. Dnes víme, že prokazatelně existoval plán totální likvidace českého národa, který smrtí Reinharda Heidricha a prohranou válkou nedošel naplnění. Po vítězném ukončení války mělo dojít ke konečnému řešení české otázky, v rámci nacistického plánu genocidy slovanských národů (Generalplan Ost).

Veškerý život byl podřízen novému režimu. Byla například zrušena řada svátků, ty co nebyly zrušeny, byly přesunuty na soboty a neděle. Nejvíce se dotklo občanů Vlkoše zrušení svátku Cyrila a Metoděje.

Materiální nouze se postupně dotýkala všeho obyvatelstva, nevyjímaje děti. Těm brzy začaly chybět pamlsky, hračky a různé předválečné dobroty. Čokoláda, jablka, ořechy a pomeranče byly vyhrazeny jen německým dětem. Některé zachovalé hračky, zvláště dětské panenky, kterých byl nedostatek, se staly předmětem výměny za potraviny. Do Vlkoše k místnímu pekaři a do vlkošského mlýna jezdili z měst také nakupovat chléb, který byl kvalitnější než ve městech. Kvalita chleba souvisela s výnosy, přičemž se snižovala s nižší úrodou. Chybělo téměř vše.

Na zemědělce byl vyvíjen tlak k odevzdávání obilí a kontroly, jak české, tak německé, byly stále přísnější. Dokonce v roce 1941 protektorátní režim nařídil založení Spolku pro spolupráci s Němci, obec Vlkoš se nařízené spolupráce neúčastnila. Jaké postihy z tohoto postoje plynuly, nebylo zjištěno.

Postupy proti občanům šly dále, v témže roce (1. dubna) došlo k penzionování některých legionářů z 1. světové války, svými postoji a minulostí mohli představovat pro Německou říši riziko, proto bylo vhodné je zbavit veřejných funkcí. Ve Vlkoši penzionovali řídícího zdejší obecné školy Františka Dragona, bývalého legionáře v Rusku, aktivního Sokola a veřejného pracovníka.

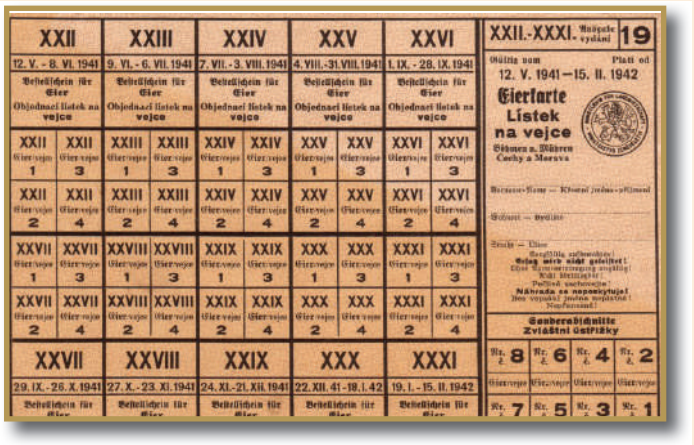
Potenciálním nebezpečím se staly také organizace, zvláště tělovýchovné sdružující množství mladých lidí. Dne 1. května 1941, režim zastavil činnost Sokola, což se přímo dotklo angažovaných občanů Vlkoše. Zachránili alespoň sokolskou knihovnu, kterou ukrývali na několika místech až do osvobození. Brzy nato ve Vlkoši zastavili i činnost Orla, zabavili jeho veškerý majetek a spolkové knihy s razítkem odvezli na místní četnickou stanici. Podle kronikářky z orelského majetku bylo údajně fingovaně prodáno jeviště a někteří členové byli totálně nasazeni. Náhradou za spolkovou činnost protektorátní režim nařídil zřídit tzv. Kuratorium, které ve Vlkoši vedl úředník F. L. Daněk a Jan Němec, po něm Fr. Bednařík. Místní mládež nerada chodila do tohoto spolku, kterému přezdívala Krematorium.

Bezpečnostní aparát, policie a četnictvo se hned z počátku dostal do područí německé moci. Hlavní úlohu plnila německá státní policie (gestapo, Geheime Staatspolizei). Své řídící úřadovny měla v Praze a v Brně, které na sobě nezávisely a podléhaly přímo IV. odboru Nejvyššího úřadu říšské bezpečnosti v Berlíně. Český bezpečnostní aparát byl činný pouze v případech běžných kriminálních činů či přestupků.

Němci permanentně vedli politickou propagandu a vštěpovali veřejnosti oprávněnost svého konání s tvrzením, že vítězství je na jejich straně. Z těchto postojů vzešlo nařízení týkající se vylepování písmene V (Viktoria – vítězství) na okenních tabulích veřejných budov. Ve Vlkoši byly takto olepeny skleněné tabule školní budovy. Žáci prý tuto „výzdobu“ komentovali, v tom smyslu, že to značí voly.

Režim nelenil a stále vyvíjel tlak na obyvatelstvo, nutil k vybírání sbírek na německý červený kříž, nebo nařídil povinný sběr kovů, papíru a kostí s povinností jaké množství musí odvést každý žák atd. Prý to bývalo pravým uměním toto číslo dodržet, v případě nedodržení se dotyčný vystavoval trestnímu stíhání. Například zemědělec, který od poslední zabíjačky neodvedl alespoň 5kg kostí, neměl dostat povolení k další porážce vepřů. Obchůzka, obdarování sousedů při zabíjačce,

byla zakázána. Na velikonoce se nesměly barvit vajíčka atd. Přičemž rozličná nařízení byla různými způsoby porušována, pokud nebyl žalobce, nebyl ani soudce.

Všeho bylo stále méně, začal chybět i tabák. Nastala honba za kuřivem. V roce 1941 přišly první tabačenky. Doutníků a tabáku bylo méně než cigaret, lepší druhy cigaret Egyptky a Memfisky pomalu mizely. Těžko se sháněly i Vlasty, Zorky a později Viktorie. Staly se obchodním artiklem. Kuřáci přepláceli cigarety, nekuřáci vyměňovali cigarety za různé potraviny (2-3 vajíčka za 10 cigaret).

Samozřejmostí se stal soupis domácího zvířectva, kdo byl přistižen při zatajování, musel zaplatit vysokou peněžní pokutu a hrozil mu i vyšší trest.

Mgr. Petr Hlavačka, pokračování příště

Příklady perzekuce rolníků

Komunistický režim v Československu se po únoru 1948 zaměřil na přeměnu individuálního soukromého zemědělství na kolektivní, zakládáním jednotných zemědělských družstev. Odpor soukromě hospodařících zemědělců se snažil zlomit různými formami, a to od každodenní drobné šikany až po represivní opatření spojené s kriminalizací.

Zavedení systému totálního výkupu, kdy nastavení povinných dodávek nevycházelo ze skutečnosti, ale bylo motivováno snahou o zlomení odporu sedláků vůči vstupu do JZD. Nařízení vlády č. 7/1949 Sb., o výkupu a dodávce zemědělských výrobků podle smlouvy, vystavilo samostatně hospodařící zemědělce libovůli politicky stále prověřovaných a podrobně instruovaných MNV, jimž se dostalo výlučně pravomoci snížit dodávkovou povinnost.

O tom, jak fungovalo socialistické soudnictví, podává svědectví případ Stanislava Horáka z Vlkoše.Velitelství stanice Sboru Národní bezpečnosti v Horní Moštěnici 23. června 1952 poslalo Okresní prokuratuře trestní oznámení, jehož podstatou bylo, že Stanislav Horák, nar. 19. 2. 1892 ve Vlkoši čp. 33, zemědělec hospodařící na 14,35 ha zemědělské půdy, je důvodně podezřelý, že v roce 1951 nesplnil svou předepsanou dodávku mléka a to tím, že nedodal pro veřejné zásobování 6 495 litrů mléka. K doplnění jeho charakteristiky štábní strážmistr Otáhal dále uváděl, že Stanislav Horák nebyl v té době organizován v žádné politické straně. Za první republiky se politicky angažoval v agrární straně, funkci nezastával žádnou. O politiku nejevil zájem, byl klidné, avšak uzavřené povahy. Pověst v obci požíval dobrou. Postoj k lidově demokratickému zřízení bylo možné označit za záporný, a to proto, že byl proti socializaci vesnice, proti utvoření JZD a také že nejevil zájem o veřejný život a ke všemu se stavěl lhostejně. Okresní prokurátor Dr. Háva oznámil 21. července 1952 krajské prokuratuře, že po poradě s veřejnými činiteli, kteří trvají na jeho stíhání, hodlal na něj podat žalobu dle připojeného nástinu a navrhnout potrestání podle § 135/2 tr. z., při čemž měl za přiměřený trest tři měsíce odnětí svobody a 2000 Kčs.

Před Okresním soudem v Přerově, odd. 2, se konalo soudní líčení 11. září 1952, v jehož závěru bylo rozhodnuto, že obviněný Stanislav Horák, se zprošťuje žaloby pro trestný čin ohrožení jednotného hospodářského plánu. Obviněný se necítil vinen a hájil se tím, že choval o jednu dojnici méně, poněvadž nikde nemohl dojnici koupit, a to ani od Hospodářského družstva, kam se také obrátil. Dále měl tři krávy od roku 1950 jalové, takže dojily jen půl litru mléka k tomu ještě musel dodat jednu dojnici, která lépe dojila, na nutnou porážku následkem zlomení kyčelní kosti. Z vlastního chovu si nemohl krávy dochovat, poněvadž měl samé býčky. Počátkem roku 1951 při jednání o dodávkách hlásil též na MNV, že má již druhým rokem tři krávy jalové, které mu nic nedojí, a žádal o povolení obstarat si novou krávu, ale nikde nebylo nic k dostání, protože vše šlo státním statkům. Konečně prohlásil, že se proti JZD nestavěl, neboť kdyby bylo zřízeno, nebyl by se nadřel tolik co dříve.

Tato obhajoba obviněného byla plně potvrzena výpovědí svědka Adolfa Klimeše, zemědělského referenta MNV. Soud shledal, že obviněného nelze považovati za vesnického boháče, tento je již starý a ač těžko bylo by po něm požadovati, aby pro své stáří byl ještě průkopníkem nových metod podnikání v zemědělství, přece nijak se proti socializaci vesnice nestaví. Dr. Háva z okresní prokuratury napsal 14. října 1952 krajské prokuratuře, že nehodlá na podaném odvolání trvat a míní je vzít zpět. Důvody rozsudku jsou podle něj přesvědčivé a bylo by těžko je zvrátit. Veřejní činitelé jsou toho názoru, že obviněný zasloužil potrestání a že nedbalost z jeho strany lze vidět v tom, že se nepostaral ani o to, aby si opatřil alespoň telata, z nichž si mohl vychovat dojnice. Tento názor ovšem prokurátor nesdílel. Obviněný byl přestárlý, bylo správně zjištěno, že byl narozen v roce 1882, nikoliv jako bylo uvedeno ve zprávě a žalobě v roce 1892, že fyzicky nebyl také již tak zdatný, usedlost již neměl a předal ji synovi. Na to ale Krajská prokuratura v Olomouci odpověděla 18. října 1952, že vrací spis a žádá okresní prokuraturu, aby na podaném odvolání setrvala a domáhala se uznání na vinu podle žaloby, protože nedbalost obviněného má hlubší kořeny, než jak má za to nalézací soud. Konečné slovo měl ale Krajský soud v Olomouci, který jako soud odvolací rozhodl po veřejném odvolacím líčení dne 25. 11. 1952 a zamítl odvolání okresního prokurátora do výroku o vině.

PhDr. Jiří Lapáček

Mamutí stolička

Dokud se v zemědělství nepoužívalo traktorů a oralo se jen dobytkem, nejhlubší brázda dosáhla výšky asi 30 centimetrů. Jenže s příchodem traktorů se orba prohloubila. Asi v roce 1937-38 si zakoupil Antonín Rozkošný z Kanovska č. 8 traktor Fordson. Když jednou v tom jmenovaném roce jeho syn František oral v polní trati Oujezda za Kanovskem směrem ke Kyselovicím, narazil pluh na tvrdší a větší předmět, poněvadž oral právě dosti hluboko. Když předmět ze země vydobyl, zjistil, že to není obyčejný kámen, ale velký zub. Tolik znalostí měl, aby poznal, že je to stolička z mamuta. Žasl. Zub vzal domů, očistil a později předal svému švagrovi, řediteli zdejší školy Františku Dragonovi, kterému tak přibyl do sbírek školy vzácný předmět i důkaz, že předmostští mamuti žili i v okolí naší obce, což nebylo nijak překvapující. Překvapující byl jen objev mamutího zubu.

Jenže tím historie stoličky nekončí. O objevu se dověděl tehdejší ředitel přerovského muzea Rudolf Macháček, a ředitel přerovské školy. Při vhodné příležitosti (asi při společné učitelské schůzi) žádal Dragona, aby zub odevzdal do muzea, že jedině tam patří. Ačkoliv byli oba rodáci z Beňova, pustili se do sebe, vznikla z toho velká hádka a mrzutost. Dragon hájil zájem školy, že zub nevydá – a nevydal. Po celý život spolu už nemluvili a tak stolička dlouhá léta zdobila sbírku vlkošské školy. Nyní je tento vzácný kousek v držení MS Olšina Vlkoš, kterému jej paní ředitelka darovala i s další sbírkou a starodávnou skříní. (Podle vyprávění Milana Rozkošného, syna Františka Rozkošného).

Vlkošská kronika, díl VII, str. 10
Pro Vlkošský zpravodaj vybral Pavel Sobek

Vlkoš a vraždy

Vzpomínky učitele Karla Sobka.

Když se v únoru a březnu roku 2002 objevily v novinách zprávy o Svatopluku Růžičkovi a jeho vraždě manželky a dcery, vzpomněl jsem si na podobnou událost ještě ze svého mládí, kterou tehdy prožívali Vlkošští.

Ve dvacátých letech minulého století se jednou objevil v novinách článek o vraždě poštmistra v nedalekém Hulíně. Nezvyklé bylo, že se to stalo právě o Vánocích. Noviny psaly o tom, že vrah vnikl do budovy pošty oknem, ale náhodou do místnosti vstoupil onen poštmistr a útočník ho zabil.

Článek jsem se zvědavostí četl, ale za dva, tři dny už jsem měl jiné zájmy a starosti a na vraždu jsem – no zapomněl.

Šel jsem tehdy právě z obchodu od Polů, došel jsem asi k dnešní poště, když náhle větší policejní auto se stočilo ze silnice do prostranství před hospodou Černých. Z auta vyskákalo asi dvacet četníků s puškami v rukách. To mě zarazilo. Co je? Co se stalo? Velitel četníky svolal dohromady, něco jim vysvětloval, slyšel jsem nějaké rozkazy, třeba „vlevo“, „uprostřed“ a jiné, pak se rozešli a směřovali jedni uličkou za kostelem a druzí asi kolem Matlochového. Poněvadž jsem musel se zbožím dojít domů, nemohl jsem jejich postupu sledovat a ani jsem nevěděl, oč tu vlastně šlo. Doma jsem se zdržel, ale o zásahu jsem se brzy dověděl bližší podrobnosti.

Četníci šli zatknout A. Tyla, který byl podezřelý z té vraždy. Bydlel tehdy na Loukách. Brzy vyšly najevo i způsoby, jak na vraha přišli. Poněvadž se to stalo v noci, vyšetřovatel přišel i na myšlenku, že vrah třeba ujel vlakem. Zajel tedy na hulínské nádraží a po delším jednání si prodavačka lístků vzpomněla, že si tehdy v noci nějaký mužský kupoval lístek do Říkovic. To byla stopa! Cesta vyšetřovatele tedy vedla ihned do Říkovic. Na nádraží první otázka zněla, kdo měl té noci službu. Druhá otázka pro onoho výpravčího byla jednoduchá: „Přijel tehdy někdo v noci do Říkovic?“

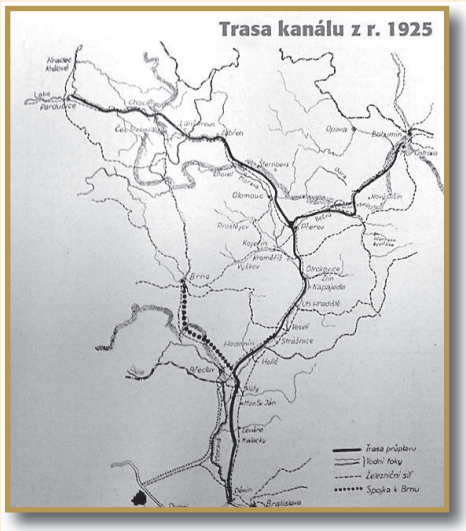
Výpravčí řekl, že ano a že to byl občan asi z Vlkoše. A následující den se stala ona událost, kterou jsem začínal. Četníci přijeli zatknout onoho pana Tyla. On byl známý takovými případy. A tak se milý Vlkošák dostal k soudu a do dlouholetého vězení.

Do Vlkošského zpravodaje
upravil a dodal Pavel Sobek

Průplavní spojení Dunaje s Odrou a Labem

Vzhledem k aktuálnímu dlouhodobému půdnímu suchu a diskuzi o výstavbě průplavu Dunaj - Odra - Labe, zveřejňujeme pro zajímavost část článku z časopisu Lidé a země z roku 1966, kde se píše o využití vody z tohoto průplavu pro závlahu. Z článku jsou vybrané pouze oddíly o vodě.

Průplavní spojení nemá být jen plavební cestou, ale má se stát magistrálou pro přepravu vody do nedostatkových oblastí našeho státu. V posledních letech stoupají podstatně nároky na vodu. Je to způsobeno růstem životní úrovně obyvatelstva a podstatně zvětšenou potřebou vody pro průmysl a zemědělství. Voda se stává velmi cennou surovinou, bez dostatku vody není řešitelný

rozvoj průmyslu i zemědělství.

Máme sice možnost dočasně zadržet část vody v přehradních nádržích, avšak i tyto možnosti jsou omezené. Výstavba nádrží je nákladná. Nejefektivnější nádrže máme již vybudovány, menší nádrže jsou drahé a méně efektivní. Jediným zdrojem vody, z něhož můžeme určité množství odebírat, je Dunaj, největší středoevropská řeka.

V letních měsících mívá Dunaj zpravidla větší průtoky, neboť některé jeho přítoky jsou napájeny z ledovců. To je příznivé proto, že právě v této době mívají naše řeky nízké průtoky.

Při stavbě průplavu by na řece Moravě byla vybudována řada stupňů s hydroelektrárnami a plavebními komorami. Při větších průtocích v řece poteče voda ve směru k Dunaji jako dosud a spádu na stupních bude využito k výrobě elektrické energie. Při nedostatku vody v Moravě, Odře (nebo Labi) bude obrácen chod reversibilních (obrácený chod) turbínových soustrojí, případně budou spuštěna čerpadla a voda bude čerpána z dolní zdrže do horní, takže voda poteče opačným směrem, od Dunaje nahoru k Přerovu a dále průplavy k Odře (a Labi).

Po stránce vodohospodářské zajistí soustava zásobování oblasti chudých na vodu v povodí Moravy, Odry (a Labe), zvětšená množství vody zlepší i čistotu vody v našich tocích a umožní další rozvoj přilehlých oblastí, budování průmyslu i provádění velkoplošných zemědělských závlah na ploše asi 250 tisíc hektarů.

Článek z časopisu LIDÉ A ZEMĚ z roku 1966.
Do zpravodaje dodal a upravil Pavel Sobek

Průplav Dunaj-Odra-Labe, mapa variant

Římskokatolická farnost

Kam jet na prázdniny

Poprvé u moře jsem byl asi, když mi byly tři roky, měl jsem totiž oblíbenou tetu, která bydlela v Polsku u moře v městě Kołobrzeg, asi tak 100 metrů od pláže. Víte, co to znamená. Teta mě měla strašně ráda, a tak jsem tam jezdil zadarmo asi tak dvakrát v roce celé dětství a mládí. Možná by si někdo na mém místě řekl, už tam jezdit nepotřebuji, ale já moře mám stále rád, odpočinu si, zaplavu, dýchám ten jedinečný vzduch a ráno nebo večer se podívám, co tam dělá slunko.

Na druhou stranu přidávám pár myšlenek jednoho vinaře, jehož víno mám rád a který mluví o prázdninách takto:

„Na dovolenou ani nejezdím. Jižní Moravu mám rád, protože jsem se tady narodil, bývám tady, sú tady nádherné vinohrady a dělá se tady dobré víno. Příroda kolem Pálavy, Pavlovicko nebo malebné Podluží, to sú místa, kde hýří jadrný folklór, třpytí se bílé a červené, a to je právě to, co dělá jižní Moravu jižní Moravú. Dajú se tady ešče potkat praví vinařští furianti, kteří si dovedú vážit práce předků, pokračovat v tradicích a zachovat je pro další generace. To je to, co dělá vinaře vinařama, Moraváky Moravákama a koneckonců národ národem. A ptám se, je mocnější důvod, kde jet na dovolenú? Podle mě není, proto na dovolenú nejezdím a rád ju prožívám tady, mezi vinohradama.“

Milí přátelé, spoluobčané, kdybyste se mě zeptali, kam na prázdniny, asi bych hned řekl: k moři. Ale tak to asi nefunguje, každý potřebuje najít místo, kde se mu dobře odpočívá, nabijí si životní baterky, vypíná, kde se prostě cítí dobře. Ale ať to je kdekoliv, moře, jezero, hory, cyklostezka, cizina, Česká republika, přeji vám, ať si to opravdu užijete. Mám jen ještě připomínku: Než někam vyrazíte, zastavte se na chvíli v našem kostele s prosbou za šťastnou cestu. Nemusí to být během bohoslužby. A pak po návratu poděkujte, že jste zase bezpečně doma. Moc vám všem přeji, ať si krásně užijete čas prázdnin. A já při bohoslužbách budu pamatovat a prosit za bezpečné cesty všech občanů Vlkoše.

P. Mgr. Grzegorz Zych

Hodový pořad bohoslužeb 2019

OSLAVA	VLKOŠ		
Hody sv. Cyrila a Metoděje – Kaple na Kanovsku	Pátek	5. 7. 2019	10:00 hod.
Hody sv. Prokopa - Kostel sv. Prokopa ve Vlkoši	Neděle	7. 7. 2019	9:30 hod.

Základní a mateřská škola

Vítejte u nás ve školce

Program naší školky nese název „Most přes řeku života“ a stejně jako řeka protéká krajinou, vlní se a proměňuje, tak i naše dny jsou podobně pestré a proměnlivé. Pevnou oporou každého dne je denní režim, který dětem pomáhá se stabilitou a přináší jim každodenní jistoty.

Ráno přicházejí do školky od 6:45 do 8:00, jsou jsou přivítány a mají dostatek prostoru a času hrát si s kamarády. Dlouhodobě je našim záměrem vytvářet co nejvíce podnětné, přehledné a bezpečné prostředí pro rozvoj dětí formou hry. Proto jsme v rámci stávajících prostorových možností vytvořili motivační „ HRACÍ KOUTKY “, kde děti přirozeně vytvářejí menší skupinky, dle svého momentálního zájmu.

- První koutek hned u vstupu do HERNY je „DOPRAVNÍ“ děti zde mají kobereček se sítí silnic, kde jezdí autíčka všech velikostí, traktory a jeřáby, je možné tady postavit dřevěnou železnici, je tu i svět dinosaurů a zvířátek.
- Z druhé strany dveří visí stojan s maňásky a okolo něj někdy vzniká „DIVADLO“. Děti rádi pro kamarády připravují „představení“.
- Moc oblíbeným místem jsou „VELKÉ KOSTKY“ dřevěné nebo molitanové. Po příchodu dětí do školky se hned promění na loď, letadlo, kombajn, domek …
- Další pěkné místo je i naše „KUCHYŇKA“, kde bydlí panenky a děti si tu hrají tematické hry „na rodinu, na obchod nebo kadeřnictví“.
- Kdo má rád obrázky navštíví koutek „KNIHOVNA“. Děti si tu prohlížejí knihy a leporela s obrázkovými příběhy.
- Velké místo je věnováno STAVEBNICÍM (např. DUPLO, LEGO, …), tady je prostor pro rozvoj tvořivosti a každý den tu vznikají nejrůznější stroje a nástroje, domky, … se kterými si děti dále hrají, Je tady také místo pro vystavení výrobků.
- Místnost TŘÍDY je zaplněna stoly, u kterých děti skládají mozaiky, puzzle, kostky, řeší logické úkoly, zatloukají hřebíčky nebo utahují šrouby a šroubují matice, taky se tu kreslí dle vlastní fantazie. S kamarády si tu můžeš zahrát pexeso nebo nejrůznější stolní hry, zkrátka je tu taky plno zábavy.
- Děti jsou v průběhu celého dne vedeny k tvůrčí hře, ke spolupráci s kamarády a ke slušnému a ohleduplnému jednání.

Po volné hře je čas uklidit všechny hračky a sejít se ve společném kruhu, kde se všechni - děti i paní učitelky - vzájemně přivítají. Děti se učí soustředěně naslouchat i říct svůj názor, paní učitelky s nimi procvičují a uvolňují mluvidla, pro zlepšení řeči. Následuje společné cvičení. Velmi oceňujeme, že v obci dobře funguje fotbalový oddíl a sokol, který hlavně starší děti rády navštěvují. Děti pohyb hodně baví a ty větší jdou příkladem maličkým, které se taky spontánně zapojují. Hrajeme pohybové hry, cvičíme, tancujeme a hrajeme hry založené na spolupráci. Po rušné části vždy následuje uvolnění a krátký odpočinek na koberci.

Po hygieně, cca v 9:00 odcházíme na svačinku. Děti jsou motivovány k rozšiřování svých stravovacích zvyklostí, k objevování nových chutí.

Po svačince uklízíme stolečky a můžeme se pustit do „opravdové společné práce“ tzv. řízené činnosti. Každý den začínáme u „TABULE“ kde společně zjišťujeme, jaký máme den, měsíc, roční období a jaké je venku počasí. Potom děti obvykle dělíme podle obtížnosti akti-

vit na dvě skupiny a každá paní učitelka se věnuje jedné skupině. Starší děti plní obtížnější úkoly a připravují se na školní docházku.

Témata pro naši činnost se během roku proměňují v návaznosti na svátky a roční období, dle školního vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání. Je to prostor pro nové poznatky, děti vyplňují pracovní listy, tvoří výrobky a malují, zpívají a učí se krátké básničky vše vždy k aktuálnímu tématu.

Okolo 10:00 máme vše hotovo, uklízíme si po sobě u stolečků a po hygieně odcházíme ven. Pobyt venku je pro nás moc důležitý, a pokud nám to počasí dovolí, každý den jsme venku. Proto je stejně tak důležité, aby děti měly vhodné oblečení do každého počasí a náhradní oblečení pro pobyt venku. Každý den volíme tu nejvhodnější aktivitu, někdy je to procházka po obci, nebo na cyklostezku, někdy chodíme na fotbalové nebo sokolské hřiště. Někdy zůstáváme na školní zahradě, kde využíváme veliké pískoviště a chráněné prostředí, kde děti mohou běhat a hrát si hračkami podporujícími rozvoj hrubé motoriky. Děti tady zkouší skákat přes švihadla, máme zde velké skákací balony, ponga, míče, koloběžky a odrážedla. Pokud je teplé počasí, mají děti na zahradě zajištěný pitný režim.

Okolo 11:30 už jsme zase ve školce, převlékáme se a po důkladné hygieně usedáme k obědu. Jídlo nám vozí každý den z jídelny Chropyně.

Po obědě část dětí odchází domů a ostatní se převlékají a po hygieně uléhají do postýlek, které jsou přichystány v herně. Každý den se děti těší na pohádku, kterou paní učitelka čte z knížky. Unavené děti usínají, někdo jen v klidu leží a odpočívá. Dětem, které neusnou, jsou nabídnuty klidové aktivity, například prohlížení obrázkových knih nebo kreslení u stolečku.

Okolo 14:00 se děti probouzejí a je pro ně připravena svačinka. Děti hrají společenské stolní hry, mohou dokončovat ranní pracovní listy, hrají si a postupně odcházejí domů. Provoz mateřské školy je ukončen v 15:30.

Alena Packová , učitelka MŠ

Družina ve vesmíru

Každý rok máme v naší družině činnost motivovanou celoroční hrou. Ve školním roce 2018/19 se našim tématem stalo „Vesmírné putování“. Hru jsme zahájili v září výcvikem kosmonautů. Každý z účastníků si vyrobil Galaktický deník, do kterého sbíral hvězdičky za splněné úkoly, výhry v soutěžích apod.

Kosmonauti musí mít výbornou fyzickou kondici, ale musí umět také zvládat stresové situace. Proto jsme se zaměřili na různé hry s vesmírnou tématikou, které nejen posílily naši fyzičku, ale také rozvíjely naše logické myšlení. Byly zaměřeny na budování týmů i vzájemné vstřícnosti a schopnosti komunikovat s druhými.

V říjnu jsme pozorovali večerní oblohu velkým hvězdářským dalekohledem, poznávali jsme různá souhvězdí a naučili se rozeznávat fáze Měsíce. Abychom si měsíční fáze lépe zapamatovali, před Vánoci jsme si je vyrobili z voňavého perníku. Po novém roce jsme uskutečnili průlet Sluneční soustavou – děti ve skupinkách vyhledávaly a zaznamenávaly informace o jednotlivých planetách, potom si vyrobily jejich modely technikou kašírování.

Při našem putování vesmírem se nám podařilo objevit několik nových planet –například: KOKISVĚT – obyvatelé této planety bydlí v perníkových chaloupkách, jedí samé sladkosti, ale vůbec se jim po nich nekazí zuby. JURSKÁ PLANETA –tato planeta vznikla, když na naši planetu Zemi spadl meteorit, takže tady žijí normální lidé, kteří mají dinosauří hlavu a nejraději si dávají k obědu sušenky s braninou (branina je maso z dinoprasete). DUHOVÁ PLANETA – má šest duhových barev, obyvatelé se jmenují Duhováčci, na tvářích mají barvy duhy i zuby mají duhové. Duhováčci blinkají duhu, která se prodává na planetě Zemi jako cukrová vata. PLANETA STYX – na této planetě žijí zvířata, která chodí a mluví jako my – lidé. Jako domácí mazlíčky chovají hmyz. Mají své vlastní slunce, kterému říkají Exip. Do školy se tu chodí tři dny v týdnu a vůbec se nepoužívají peníze. Obyvatelé této planety jsou mírumilovní a vůbec spolu neválčí. MINECRAFT-SVĚT – je jediná planeta, která je kostičkovaná, oby-

vatelé jsou také z kostiček a vůbec se tu nechodí do školy. VERČA – tato planeta má fialovou barvu, vyskytují se na ní jen kočky. Byla objevena 5. 5.1915 a objevili ji Mayké a Zrzek. Učí se zde jen plavání v čokoládové řece. FOTBALSVĚT– žijí zde slavní fotbalisté jako třeba Ronaldo a celá planeta vypadá jako velký fotbalový stadion. Všichni obyvatelé jsou vegetariáni a pěstují hlavně zeleninu a ovoce.

Družinu dále navštívili dva mimozemšťané – Ignác a Tony, kteří chtěli poznat život na naší planetě Zemi. Jejich návštěva nás přivedla k zamyšlení – jak bychom se zachovali, kdybychom opravdu nějakého mimozemšťana potkali, a jak by asi vypadal.

Při našich vesmírných dobrodružstvích jsme si užili spoustu legrace!

Hana Apoleníková, ZŠ Vlkoš

Vybudování chemické laboratoře, dvou jazykových učeben, vybudování fyzikální učebny a konektivity školy

V rámci udržitelnosti projektu „Vybudování chemické laboratoře, dvou jazykových učeben, vybudování fyzikální učebny a konektivity školy“, jehož cílem je podpora a rozvoj kompetencí v oblasti cizích jazyků, fyziky a chemie, se uskutečnily 30. 4. 2019 pro žáky spolupracujících škol workshopy. Obsahem bylo využití moderních metod práce ve výuce cizích jazyků, fyziky a chemie s podporou moderních technologií získaných v rámci realizovaného projektu. Tohoto projektu se zúčastnili i žáci 4. a 5. třídy naší školy. Dne 30. 4. se vydali na návštěvu Střední pedagogické školy a Gymnázia Jana Blahoslava v Přerově.

Ve škole si je převzaly místní paní učitelky, které pro ně zorganizovaly workshopy v hodině fyziky, chemie a angličtiny. Děti si mohly vyzkoušet různé chemické i fyzikální pokusy, v chemii si dokonce zažily výbuch nebo nafouknutí balónku s pomocí chemické reakce. V angličtině se podívaly na kreslené video, po kterém dostaly kvíz k vyluštění. Kupodivu mluvenému slovu v originále rozuměly velmi dobře a kvíz dopadl na výbornou.

Další návštěva této školy nás čeká ještě jednou, a to 20.6. Na průběh workshopů se můžete podívat do fotogalerie na webových stránkách naší školy v sekci „Projekty“.

Mgr. Petra Pavlíková, ZŠ Vlkoš

Obecní úřad informuje

Výpis z USNESENÍ z 2. zasedání Zastupitelstva obce Vlkoš konaného dne 13. 3. 2019

zastupitelstvo obce po projednání:

bere na vědomí zprávu o plnění usnesení z 1. zasedání
Složení slibu člena zastupitelstva obce, pan Aleš Říkovský
bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 18/2018
bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 1/2019
schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene, STL přípojka na parcele č. 234 k. ú. Kanovsko
schvaluje záměr vyhotovení projektové dokumentace na akci Oprava chodníků ul. Za Mlýnem, Tovární, Bochořská.
schvaluje plán oprav místních komunikací
bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 2/2019
schvaluje zhotovení průzkumného hydrogeologického vrtu pro za účelem zřízení studny na parcele č. 202/3 v k. ú. Vlkoš u Přerova

Výpis z USNESENÍ z 3. zasedání Zastupitelstva obce Vlkoš konaného dne 15. 5. 2019

zastupitelstvo obce po projednání:

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 3/2019
bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 4/2019
schvaluje účetní závěrku obce Vlkoš včetně výsledku

hospodaření za účetní období 2018 sestavenou ke dni 31. 12. 2018

schvaluje účetní závěrku ZŠ a MŠ Vlkoš, PO včetně výsledku hospodaření za účetní období 2018 sestavenou ke dni 31.12.2018

schvaluje rozdělení výsledku hospodaření do rezervního fondu ve výši 200.000 Kč a do fondu odměn ve výši 8 714,49 Kč

schvaluje odpisový plán ZŠ a MŠ Vlkoš, PO na rok 2019

schvaluje ponechání odpisů v roce 2019 v investičním fondu

bere na vědomí důvodovou zprávu k Závěrečnému účtu obce za rok 2018

bere na vědomí zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Vlkoš za rok 2018

schvaluje vydání souhlasu s celoročním hospodařením obce Vlkoš za rok 2018 a to bez výhrad

schvaluje Střednědobý výhled rozpočtu na období 2020 - 2021

schvaluje poskytnutí dotace MS Olšina Vlkoš z.s.

schvaluje Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Vlkoš mezi obcí Vlkoš a Myslivecким spolkem Olšina Vlkoš, z. s.

schvaluje Rozpočtové opatření č. 5/2019

schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene, STL plynová přípojka na parcele č. parc. č. 593/2 k. ú. Vlkoš u Přerova

schvaluje zhotovitelem průzkumného hydrogeologického vrtu na parcele č. 202/3 k. ú. Vlkoš u Přerova firmu VBV GEO, s.r.o., se sídlem Hornosušská 1468/19b, Prostřední Suchá, 735 64 Havířov, IČ: 035 06 096

schvaluje pořízení a instalaci betonové jímky pro akumulaci dešťové a studniční vody ve sportovním areálu

Volby do Evropského parlamentu

Ve dnech 24. 05. – 25. 05. 2019 se na území České republiky konaly Volby do Evropského parlamentu. Celorepubliková volební účast byla 28,72 %.

Rozdělení mandátů stranám dopadlo takto:

ANO:	6
ODS:	4
Piráti:	3
STAN+TOP:	3
SPD:	2
KDU-ČSL:	2
KSČM:	1

Výsledky voleb ve Vlkoši:
Volební účast ve Vlkoši byla 41,04 %.

ANO	28,93	%
SPD	15,74	%
KSČM	12,34	%
KDU-ČSL	11,91	%
Česká pirátská strana	8,08	%
ODS	7,23	%
Koalice STAN a TOP 09	4,68	%
ČSSD	2,12	%
ANO, vytrlolíme europarlament	2,12	%
Koalice Rozumní, ND	1,27	%
Národní socialisté	0,85	%
Koalice Svobodní, RČ	0,85	%
Cesta odpovědné společnosti	0,42	%
Romská demokratická strana	0,42	%
Koalice DSSS a NF	0,42	%
Vědci pro Českou republiku	0,42	%
PRO Zdraví a Sport	0,42	%
HLAS	0,42	%
Moravané	0,42	%
Demokratická strana zelených	0,42	%
Evropa společně	0,42	%

Nové značení cyklotras

Mikroregion Moštěnka realizuje v současné době projekt s názvem CR-MR „Cyklotoulky Moštěnkou“, jehož záměrem je instalace nového orientačního značení cyklostezek a cyklotras na celém území našeho mikroregionu. V naší obci se nové turistické značení objevilo na výjezdu z cyklostezky ze směru od Věžek, v ul. Za Mlýnem, Na Loukách a na Kanovsku.

Pro označení cyklotras se celé v České republice používají žluté směrové značky, přičemž počet číslic v označení trasy se rovná třídě, do níž je zařazena. V naší lokalitě se jedná o místní značení, které je zařazeno do IV. třídy a z toho důvodu je na tabulce uvedeno čtyřmístné číslo.

Jedním ze záměrů nového značení cyklotras je, aby cyklisté, pokud to místní podmínky umožňují, byli hlavně při průjezdu obcí směrováni mimo průtahy krajských silnic. Směrové značení by mělo cyklisty navádět

k jízdě po místních komunikacích, směrovat je případně k místním kulturním památkám, občerstvení, nebo odpočinkovým zónám, kterou je v naší obci lokalita rybníku na Kanovsku.

Značení cyklotras účelně spojuje obce mikroregionu po komunikacích, které jsou vhodné pro jízdu na silničním kole. To znamená, že povrch cyklotrasy, by měl mít silniční kvalitu. Součástí projektu je také obnova stojanů s mapou pro cyklisty, které stojí ve všech obcích mikroregionu. U nás je taková mapa umístěna v prostoru autobusové zastávky U Kostela.

Projekt „Cyklotoulky Moštěnkou“ byl finančně podpořen přiznanou dotací, kterou poskytlo Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.

Miroslav Kroupa,
starosta obce Vlkoš

Firma Filák připravuje projekt nové výrobní haly

Firma Filák s.r.o., se sídlem v Přerově, která je novým vlastníkem areálu bývalých dřevařských závodů, připravuje k realizaci svůj projektový záměr, kterým je stavba nové výrobní haly.

Půdorys nové stavby je plánován v místech objektu bývalých kanceláří a skladů, které se nachází za autobusovou zastávkou v ul. Bochořská a nevyhovujících stavebních objektů dílen a kotelny s komínem, které stojí podél chodníku v ul. Tovární. V rámci přípravy staveniště budou všechny uvedené objekty v rámci demoličních prací odstraněny. Novostavba výrobní haly je navržena o stavebních rozměrech 37 x 84 m, s výškou hřebene střechy 9,3 m. Účelem užívání haly má být univerzální strojírenská výroba zaměřená na malosériovou a sériovou výrobu svařovaných a lisovaných dílů. Součástí haly budou také administrativní prostory a veškeré potřebné sociální zázemí. Návrh stavby výrobní haly v průmyslovém areálu Filák je v souladu s územně plánovací dokumentací obce Vlkoš a ze stran účastníků územního a stavebního řízení nebyly podány k této stavbě žádné námitky.

Miroslav Kroupa
starosta obce Vlkoš

Co brání dalšímu rozšiřování sítě cyklostezek

Cyklostezka spojující obec Vlkoš a Věžky, která byla vystavěna v roce 2004, byla první komunikací pro cyklisty a chodce nejen na území našeho mikroregionu, ale také v širokém okolí. Následná výstavba cyklostezek spojující jednotlivé obce, nebo rekreační trasy jsou zřejmě důvodem častých dotazů, proč se dále nepokračuje s výstavbou cyklostezky např. z Věžek dále ve směru na Přerov, nebo do sousedních obcí. Pokusím se v rámci tohoto příspěvku stručně popsat hlavní překážky a problémy, které řeší obce, případně mikroregiony, když se rozhodnou takový projekt na svém území realizovat.

Na rozdíl od plánování a financování výstavby státních, nebo krajských silnic, které mají plně v kompetenci příslušná ministerstva a jednotlivé kraje, mají odpovědnost za plánování, výstavbu, ale také financování cyklostezek většinou jednotlivé obce. A to od těch nejmenších vesniček až po velká města. Tento fakt je první překážkou, která zabraňuje rozšiřování výstavby komunikací pro nemotorovou dopravu. Zastupitelstva obcí mají totiž pravomoc rozhodovat o výstavbě cyklostezky jen v rámci hranic svého území. V praxi to znamená, že zastupitelstvo, které schválí výstavbu cyklostezky ve směru do sousední obce musí plánování projektu ukončit na hranici svého území a dohodnout se s cílovou obcí, jestli má zájem takový projekt na svém území realizovat a hlavně také profinancovat. V případě naší cyklostezky do Věžek, došlo k dohodě o meziobecní spolupráci a za hranicí území naší obce, kterou tvoří říčka Svodnice, byla investorem stavby již obec Věžky, která stavbu cyklostezky dokončila. Zájem na realizaci takového projektu musí tedy mít obě sousední obce. Pokud tomu tak není, skončí trasa cyklostezky někde v polích, což se stalo v případě výstavby cyklostezky Želatovice – Přerov. Po dlouhou dobu byla dokončena trasa na hranici území obce Želatovice, která ji také financovala a zastupitelům města Přerova trvalo několik let, než schválili uvolnění finančních prostředků na její dokončení.

Také vedení Mikroregionu Moštěnka připravilo několik studií, které mapovaly vhodné trasy pro rozvoj sítě cyklostezek po území našeho mikroregionu. Podle současných pravidel čerpání dotací z evropských fondů připravilo záměr výstavby cyklostezky ve směru do Bystřice pod Hostýnem. Z důvodu nesouhlasu jedné obce mikroregionu s návrhem vedením trasy přes její území, musely být práce na přípravě nákladného projektu zastaveny. Případná tvrzení, že financování cyklostezek pro malé obce řeší poměrně štědré dotace se také nezakládají na reálné skutečnosti. Stavby cyklostezek jsou značně ná-

kladné. Pokud malé obce se svými projekty na dotace vůbec dosáhnou, tak jejich povinná spoluúčast, která činí podle výše rozpočtu i několik milionu korun, je od plánování výstavby cyklostezek často odradí. V řadě případů je také překážkou výstavby cyklostezek, které by mohly spojovat jednotlivé obce, nesoulad jejich územních plánů. Z důvodu majetkových, nebo zásad územního plánování, či jiných, nelze plynule napojit cyklostezku se sousedním územím obce. Poslední překážkou k dalšímu rozvoji cyklostezek, kterou v rámci tohoto příspěvku zmíním jsou jiné priority obcí. Většina zvolených zastupitelstev musí stále upřednostnit financování své základní infrastruktury, jako je budování kanalizace, čistíren odpadních vod, výstavbu chodníků, nebo opravy místních komunikací v obci a plánování cyklostezek tak zůstává uloženo v zásobárně jejich projektů.

Miroslav Kroupa
starosta obce Vlkoš

Hody

Hodové slavnosti – toulky minulostí

Sotva jsme oslavili Vánoce a Velikonoce, najednou je polovina roku pryč a blíží se hodové oslavy v naší obci.

Hody se slavívaly v různý čas a termín se obyčejně odvozuje od patrona místního kostela a hody se pak konají kolem jeho svátku: Václavské koncem září, naopak Martinské až v listopadu. Dostavba kostela (kaple, zvonice) byla pro obec mimořádná událost, protože jeho stavbě obyvatelé obvykle věnovali mnoho práce a dle možností i peněz. Jejich tradice je velmi dlouhá, období vzniku této události není známo. Až teprve císař Josef II. svou reformátorskou rukou zasáhl i do této hlučné a veselé slavnosti a nařídil, aby se hody slavily v celém Rakouském císařství ve stejný čas a to třetí říjnovou neděli po sv. Havlu. Byla to totiž příhodná doba po skončení sklizně a konce prací na polích. Od té doby někde slaví císařské nebo také havelské hody. Ve skutečnosti to ovšem bylo tak, že se sice hody podle císaře slavili, ale lidé slavili také podle sebe. Takže někde máme dodnes hody dvoje, letní a císařské. Jinde se těch císařských později zbavili a zůstali u těch původních. Hody (v Čechách „posvícení“, ve Slezsku „krmáš“, v bývalé německé jižní Moravě „kiritog“, a to z německého Kirchweih - posvěcení kostela) se konají od poloviny srpna až do konce listopadu. Hody se vždy slavily hlučně a okázale. Hospodyně chystaly vše, co dům v danou dobu dal. Napekly se koláče, zabíjela se drůbež, v některých oblastech také berani. Však nadarmo se nezpívalo „O posvícení všechno to voní tak jako v apatyce. Na všechny strany tlučou koření, dělají jitrnice. Husa se v troubě peče, sádlo tam všude teče. Ten, kdo by nešel na posvícení, ten by byl blázen přece“.

Místní chasa, kde se rozhodli pořádat hod, se usnesla a zvolila si čtyři páry stárků. Ti potom chodili v národních krojích po vsi a zvali občany na hody, připínajíce jim na kabát rozmarýnovou snítku s barevnou pentličkou, dávali každému zvanému připíjet piva z tupláku. Pivo nosil čtvrtý stárek v putýnce. Každý takto pozvaný vyplatil stárkám dle svých možností nějaký ten peníz na talíř. Z peněz se kryla režie hodů a nijak se nehledělo na to, zda zůstane nějaký čistý zisk. Zvolení stárci a stárky byli pořadateli hodů po celé tři dny. U první stárky se také hostovalo, a proto první pár stárků obvykle pocházel z rodin lépe situovaných. Stárci měli za povinnost objednat sál, hospodu, k tomu zajistit veškeré pohoštění. Buď tedy obcházeli vesnici a žádali slušně o slepici, kohouta nebo něco takového na hodovou tabuli, o koláče, víno, o slivovici, anebo dokonce pořádali výpravy do sousedních vesnic, kde to víceméně ukradli a na hody si posloužili. To samozřejmě vyvolávalo zpětné šarvátky, hody byly pověstné tím, že si v posledních dnech chasa vyřizovala své účty i docela velkými bitkami. Bylo také potřeba připravit určité symboly hodů, které označovaly stárky a další lidi, kteří měli právo vést na hodech zábavu nebo tu slavnost nějak řídit, nebo měli právo něco v obcích omezit, třeba starostové. Tancovávaly se nejvíce valčíky, polky, třasáky, sousedská, mazurka a šáteckova volenka a mnoho dalších tanců. Moderní doba přinášela samozřejmě modernější tance, ale ty tradiční stále zůstaly zachovány. K tanci vyhrávala dechovka.

Hodová výstava k oslavě 700 let obce

S hodováním jsou spojené nejrůznější lidové zvyky

Na moravském Slovácku a Valašsku jsou hody provázeny se zvyky, které se našincům jeví jako samozřejmé, ale pro návštěvníky z jiného koutu země, natož z ciziny, jsou neobvyklé a atraktivní. Především je to jedna z mála příležitostí v roce, kdy se staří i mladí slavnostně vyšňoří do lidových krojů. V některých obcích se staví májka a zachoval se i zvyk vodění berana nebo slavnostního ceremoniálu, při němž starosta předá chase právo k pořádání veselice.

Zvyky se obec od obce v detailech liší, to zásadní ale zůstává: chasa v čele se stárkem převezme na čas vládu a zorganizuje krojovaný průvod nebo alespoň taneční zábavu, na které se pobaví místní i přespolní.

Takzvané právo (uspořádat hodovou zábavu) mívá ustálenou hmotnou podobu. Třeba ve Starém Městě na Uherskohradišťsku jím bývá asi metr dlouhá šavle zdobená mašlemi, rozmarýnem a na špici jablkem, v nedalekých Tučapech to bývá meč zdobený rozkvetlými květinami. Ve Veselí nad Moravou je hodovým právem jehlan na meči a plátno zdobené myrtou, rozmarýnem, květinami a pentlemi. Jinde jeho roli plní květináč, panenka nebo hodový věnec. Při taneční zábavě bývá právo zavěšeno u stropu tak, aby na ně mohl kdokoliv dosáhnout, a chasa si ho musí ostražitě hlídat. Pokud by ho někdo zcizil, byla by z toho ostuda pro celou obec a chasa by musela právo vykoupit. Oblíbené je i vodění berana. Původní krutá podívaná, při níž mládenci na beránka nejprve vybrali peníze a pak ho obřadně popravili, postupem času přerostla v symbolický akt, v jehož závěru je zvíře humánně vypuštěno zpět do ohrady. Někde se místo obětování berana tradovalo mlácení kačera nebo stínání kohouta. I tyto zvyky, dříve končící smrtí zvířete, už se dnes obejdou bez krve.

Třeba v Kyjově na Hodonínsku mlácení kačera vykrystalizovalo časem v kratochvíli, při níž hlídač s cepem na mlácení obilí honí každého, kdo by chtěl mládeži nazdobeného kačera ukrást. Kdo je chycen, musí zaplatit láhev v hospodě. Na některých místech mají hody zajímavé dozvuky. Například v Moravské Nové Vsi a dalších vesnicích Podluží se konají ještě menší dívčí hody, při nichž mužskou "práci" i povinnosti přebírají dívky. V Traplicích zase mívají kromě „klasických" také recesní Babské hody, které jsou bizarní přehlídkou žen v kalhotách s namalovanými knírky a jejich mužských protějšků se vzorně namalovanými líčky a v sukních.

Oslavy 700 let obce byly velkolepou slavností

Hody bývají vděčnou příležitostí pro rodinné návštěvy. Přijíždějí rodáci, příbuzní i přátelé a známí z okolních vesnic, takže praskají ve švech nejen taneční sály, ale také domácnosti. Hospodyně se předhánějí v pohostinnosti – v kuchyních voní tvarohové vdolečky, k obědu se servíruje kachna se zelím a knedlíkem, na večeři řízek s bramborovým salátem, ochutnává se burčák i nové víno a při tom všem se běžně zpívá a beseduje až do rána.

Zdroj: *www.toulky-minulosti.cz/*

Článek do zpravodaje upravila a dodala Simona Prečanová

Hody - co možná nevíte

Hody
rovněž jako požitkářská oslava konce hospodářského roku, symbolické poděkování za sklizenou úrodu, spojené s ochutnáváním čerstvých plodů; podle některých výkladů je možné tuto tradici chápat jako jistou formu oběti

Hodky
také zvané malé hody, skromnější obdoba hodů, dožínky

Chasa
označení pro svobodnou mládež v obci (neprovdané dívky a svobodné chlapce)

Právo (uspořádat hodovou zábavu)
mívá hmotnou podobu: šavle, meč, květináč, panenka, hodový věnec…

Stárek
mládenec, kterého si chasa sama vybírá ze svého středu; dříve měl o hodech rozsáhlou pravomoc, chasa ho musela poslouchat a respektovat, měl právo posledního slova, zároveň starostovi odpovídal za pořádek při taneční zábavě, hlídal také právo, aby ho někdo přespolní neodcizil; má jít o mladíka zodpovědného, protože se podílí na přípravě celých hodových oslav i dalších akcí během roku

Stárka
stárkova dívka, vyvolená či tanečnice

Hodové recepty

ČESNEKOVÉ PLACKY PLNĚNÉ SÝREM

Extra rychlé česnekové placky plněné sýrem, perfektní jako náhrada pečiva na hodovou grilovačku! A výborné jsou i bez masa.

Suroviny
300 g mouka hladká
50 ml olej slunečnicový
100 ml voda studená
1 lžička soli
1 lžička prášku do pečiva
200 g uzený (i neuzený) sýr (strouhaný)
prolisovaný česnek a trochu oleje na potření

Postup přípravy
1. Do velké mísy prosejeme hladkou mouku, přidáme prášek do pečiva, sůl a promícháme. Přimícháme olej a vodu a vypracujeme hladké těsto, ze kterého oddělujeme menší části a ty rozválíme na tenký plát
2. Posypeme strouhaným sýrem, zabalíme do kuličky a kuličku ještě jednou rozválíme.
3. Pečeme na suché pánvi z obou stran dozlatova a po upečení hned potíráme česnekovým olejem.
4. Do oleje rozmačkáme česnek a promícháme.

ZÁKUSEK DEN A NOC

Jeden z nejoblíbenějších zákusků. Poměrně nenáročný zákusek, který vás chutí určitě nezklame.

Suroviny
Těsto:
20 ml mléko
4 ks vejce
100 ml olej
80 g kr. cukr
4 lžíce polohrubá mouka
2 lžíce med
2 lžíce kakao
1 lžička prášek do pečiva
1 bal.vanilkový cukr

Krém:
200 g zakysaná smetana
1 bal.vanilkový cukr
50 g moučkový cukr
1 bal.želatina
100 ml mléko
2 lžíce med (nemusí být)
200 g Salko

Glazura:
1 lžíce kakao
4 lžíce mléko
1 lžíce moučkový cukr
50 g máslo
bílá čokoláda

MÁTOVÝ SIRUP

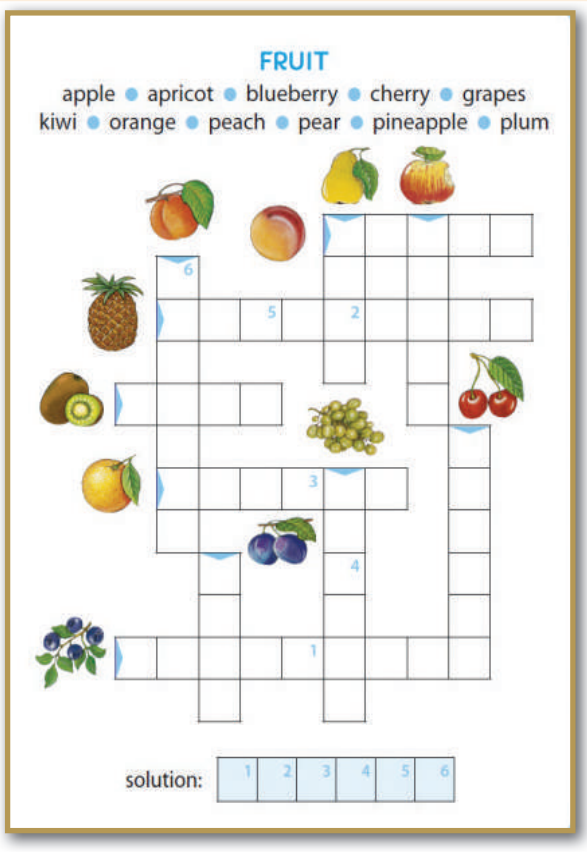

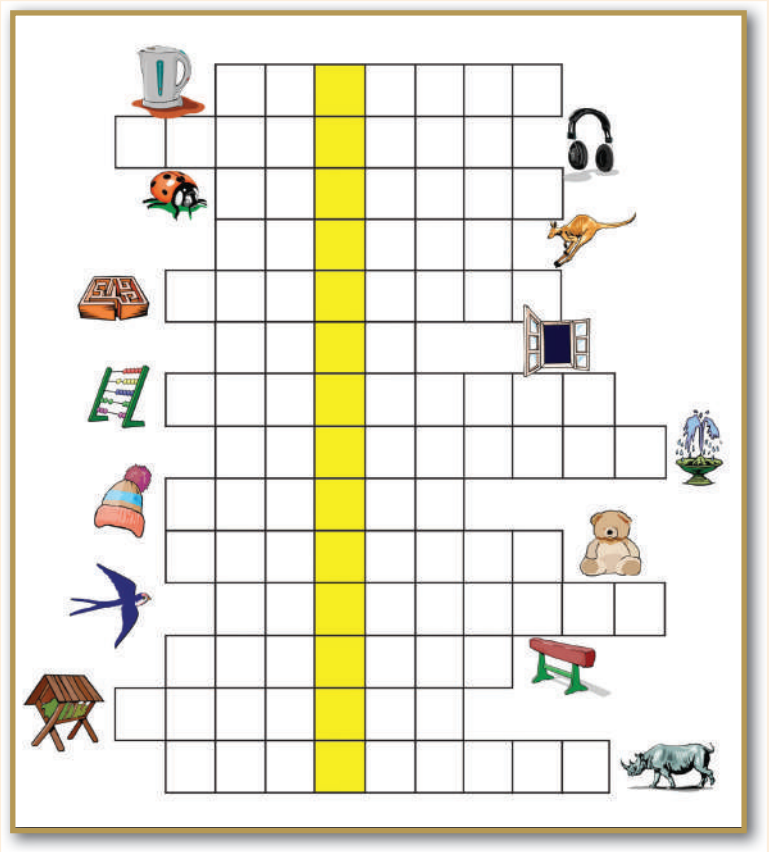
Fantastický domácí mátový sirup, který vás během letních dnů osvěží. Máta je vynikající bylinka, která také utlumuje bolest hlavy a pomáhá špatnému trávení. Připravte si sirup, který vám v komoře vydrží i jeden rok.

Suroviny
300 g máty
2 ks citróny
1 litr vody
1 kg cukru

Postup přípravy
1. Mátu pokrájíme na menší kousky, citróny nakrájíme na kolečka i s kůrou, vše povaříme 20 minut a necháme odstát.
2. Druhý den scedíme, přidáme 1 kg cukru a vaříme cca 30 min.
3. Pak nalijeme do čistých sklenic a utáhneme víčka.

Okénko pro děti

Ze života obce

Červen - měsíc medobraní

Co je to med?

Med je produktem včel. Včely sbírají nektar z květin nebo medovici ze živých rostlin. Tyto šťávy přetvářejí se svými specifickými látkami. Takto získaný produkt uskladňují a nechávají zrát v plástech. Med je potravina přírodního sacharidového charakteru. Kromě jednoduchých cukrů obsahuje minerální látky, vitamíny, aromatické látky a také bílkoviny, tuky a celou řadu jiných látek.

Jaký med známe?

Podle původu místa a doby sběru známe med květový a medovicový. Květový med je směsí nektaru různých rostlin, ale může být i jednoduchý (řepkový, akátový, jetelový, lipový atd.). Medovicový med (označovaný často jako lesní) pochází z medovice lesních stromů.

Který med je kvalitnější - květový či medovicový?

Na tuto otázku nelze jednoznačně odpovědět. Oba druhy medu mají totiž pro zachování zdraví člověka obrovský význam. Květový med má většinou světlejší barvu. Je snadno stravitelný díky většímu obsahu glukózy (hroznového cukru) a fruktózy (ovocného cukru). Obsahuje pylová zrna rostlin, rostlinné hormony, éterické oleje, aromatické látky. Je velmi vhodný pro děti, rekonvalescenty, sportovce aj. Medovicový med je zpravidla tmavší, což způsobují rostlinná barviva obsažená v míze dřevin. Obsahuje větší množství minerálních látek a stopových prvků.

Tento med je vhodný pro lidi s akutním nebo vleklým onemocněním dýchacích cest.

Proč některé medy krystalizují hned po vytočení a jiné později?

Kvalitní a správně ošetřený med krystalizuje vždy. Je to známka jeho pravosti a kvality. Květový med krystalizuje zpravidla dříve než medovicový. Je to způsobeno většinou vyšším obsahem glukózy, která má specifickou vlastnost vytvářet krystaly. Vyšší obsah fruktózy a dextrinů způsobují u medovicového medu zachování tekutého stavu po delší dobu.

Znamená krystalizace medu jeho nižší kvalitu?

Ne. Krystalizace je přirozená vlastnost medu. Zkrystalizovaný produkt si uchovává všechny svoje vlastnosti a cenné látky.

Co je to pastový med?

Pastový med (od slova pasta) je speciálně upravený produkt. Vzniká opakovaným mechanickým pohybem (mícháním). Tento pohyb řídí přirozenou krystalizaci medu a zmenšuje velikost krystalů. Výsledkem míchání je plnohodnotný med krémové konzistence. Proto se pastovému medu říká také krémový. Krémová konzistence medu se v průběhu času nemění. Pastový med je zpracováván bez zahřívání a bez jakýchkoliv přísad. Zachovává si všechny látky a je stejně hodnotný jako „tekutý“ med.

Jak med uskladňovat?

Vysoký obsah cukru v produktu má konzervační účinky. Med tedy konzervuje sám sebe. Z prostředí přijímá vlhkost, proto ho vždy skladujeme v uzavřených nádobách (sklo, keramika aj.) umístěných do suchých a tmavých místností.

Můžeme zkrystalizovaný med rozehřívat?

Ano, můžeme. Musíme být ale velice opatrní. Zkrystalizovaný med je možné zahřívat v otevřené sklenici ponořené do vodní lázně teplé nejvýše 45°C. Při přehřátí medu (teplota nad 50°C) se ničí některé hodnotné látky.

Který med je kvalitní?

V naší zemi je dostupný med tuzemský a dovážený. Velmi vysokou kvalitu tuzemského medu zajišťují velmi přísná hygienická a veterinární opatření, jež naši včelaři dodržují.

Český med je ve světě uznáván za vysoce kvalitní produkt, proto je také dražší než dovážený med. Zákazník by si při nákupu medu v obchodě měl dát velký pozor. Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI) totiž opakovaně zjistila často v dovozových medech cizorodé látky. Jejich přítomnost v medu naše přísné normy nepovolují.

Český svaz včelařů doporučuje lidem nakupovat med přímo od chovatele včel. Ten je nejlepší známkou kvality. Každý konzument by měl mít svého včelaře - dodavatele medu.

František Kroupa
Český svaz včelařů, o.s, z.o.
Vlkoš-Věžky

Zájezd ČČK na Jižní Moravu

V sobotu 25. května 2019 se uskutečnil zájezd pro občany Vlkoše, který tradičně pořádá místní skupina Českého červeného kříže.

Od počátku byl zájem o účast veliký a tak nás nakonec jelo padesát.

Jako první jsme navštívili státní zámek Milotice na Kyjovsku. Po prohlídce interiéru zámku byl ještě dostatek času na procházku v zahradách, posezení v kavárně nebo na vyzkoušení dobových kostýmů. V restauraci vedle zámku jsme poobědvali a pak přejeli do vinařské obce Čejkovice.

Zde má sídlo populární firma na výrobu čajů a koření z ekologicky pěstovaných bylinek. Zde jsme se seznámili s celým procesem výroby, pokochali nádhernými výhledy na okolní vinařskou krajinu i poseděli v atraktivní kavárně. Mnozí z nás si v tamním obchůdku nakoupili domů čaje i koření, abychom mohli i nadále vzpomínat na tento voňavý a příjemný zážitek.

Jako poslední bod programu byla zařazena prohlídka Templářských sklepů s ochutnávkou vína. V teplém dni jsme se rádi zchladili v prastarých sklepeních, seznámili jsme se s historií i současností výroby vína v Čejkovicích a přitom si vychutnávali různá vína.

A takto příjemně naladění, uvolnění a plní zážitků jsme se ve večerních hodinách vrátili zpět do Vlkoše. Věřím, že příjemné vzpomínky na společný výlet nám budou vyvstávat v mysli ještě dlouho. Už teď se těším na příští zájezd, pojeďte s námi!

Jana Fryčová
MO ČČK Vlkoš

Fikaný Barošek až ve Vsetíně

Poté, co jsme odehráli pohádku o Zlatovlásce, jsme si dali ve Fikaném Barošku měsíční pauzu. Sešli jsme se až v květnu, protože pohádku chtěli vidět i v Domově důchodců v Kroměříži. Jenže jim selhal sál a další prostory nesehnali, takže jsme Kroměříž vyměnili za Vsetín, kam nás pozvala kamarádka, která je vedoucí v Domově pro seniory Jasenka – Vsetín. Když byla u nás ve Vlkoši na divadle, ptala se, proč nepřijedeme i k nim do Vsetína, že by to pro místní seniory bylo pěkné zpestření. Nejdříve jsme jí řekli, že je to pro nás moc daleko, ale nakonec jsme se domluvili na Obecním úřadě na zafinancování cesty a mohli jsme tak s dětmi do Vsetína vyrazit a tamním seniorům zpestřit dopoledne. Pro naše děti to byla jistě velká zkušenost, hrát před úplně cizími lidmi. Během hry se z publika ozývalo: „Proč to tak řve?“ nebo „Potřebuji to zesílit!“. Děti naštěstí nereagovaly a hrály dál. Po vystoupení jsme zjistili, že jednu 101letou babičku zlobily naslouchátka. Je dobře, že se naše děti touto veselou historkou nenechaly rozhodit a pohádku moc pěkně zahrály. Všichni jsme pak dostali pohoštění, děti nějaké dárečky do školy a plyšáčka. Kdybyste se dnes zeptali dětí, co se jim nejvíc líbilo, řekly by, že nejlepší bylo, když mohly vyběhnout na zahradu, kde se mohly vydovádět, a na které dokonce tekl i potůček. Výlet

si všichni náramně užili a to i díky sluníčku, které konečně krásně hřálo. Tímto děkujeme OÚ Vlkoš a TJ Sokol Vlkoš za zafinancování cesty auty. DĚKUJEME!

Co dále? Jelikož děti odrůstají a malé jsou zatím moc malé, řekly jsme si, že si dáme roční pauzu s tím, že Živý betlém, noc kostelů a hody se pokusíme zajistit a nacvičit.

Proto se obracíme na všechny - nejen děti, ale i mládež, dospěláky, babičky i dědečky, pokud si chcete v Živém betlému zahrát, obraťte se na nás co nejdříve, ať víme, s kým můžeme počítat.

Jana Tomšů a Lída Tomancová
DDS Fikaný Barošek

Z činnosti Klubu seniorů

Hurá, začínají prázdniny a čas dovolených. Pro nás – babičky a dědečky, to bude období náročnější, ale pozitivně náročnější. Nám to ale nevadí a na toto období se těšíme. Těšíme se, jak budeme vařit pro naše nejmilejší, naše vnoučátka a strávíme společně s nimi hezké chvilky. Prázdniny však rychle uběhnou a my zase budeme mít více volných chvil. V září se uskuteční zájezd Klubu seniorů na severní Moravu. Již nyní se moc těšíme. Od října, každé úterý od 16.00 do 17.00 hod. začínáme v sokolovně cvičení pro starší a pokročilé. Čekáme, že mezi nás přijdou i muži a další ženy. Jeden muž se již připojil.

Tímto děkujeme TJ Sokol Vlkoš za možnost využívání sokolovny k našemu cvičení.

Přejeme všem hezké prázdniny
Jiřina Hlobilová
Klub seniorů Vlkoš

Beňovský slivkošt 2019

Putovní pohár z Beňova do Vlkoše - na požádání pořadatelů 10. ročníku Beňovského slivkoštu 2019, jsme zajistili mezi občany Vlkoše a Kanovska, 16 vzorků. Malá skupina Vlkošáků se dne 13. dubna 2019 zúčastnila slavnostního vyhlášení vítěze 10. ročníku. K naší velké radosti jsme získali několik předních míst.

Šampionem výstavy se stal vzorek pana Františka Hlobila za TRNKU vypálenou v roce 2018 s celkovým bodovým hodnocením 97 bodů. 1. místo za destilát JABLKO s 95,666 bodů získal pan Marian Slančík. Rovněž 1. místo, ale za destilát MERUŇKA získal s 96,333 bodů Jaromír Červinka ml., 2. místo v kategorii OSTATNÍ získal za destilát MIRABELKA Marek Sova s 95,333 bodů.

V kategorii likérů získala 2. místo za ostružinový likér Markéta Červinková s 94 body. Ostatní vystavovatelé z Vlkoše, kteří poslali do Beňova destiláty a to Zdeněk Kužela, Petr Slančík, Radim Boháč a Jaroslav Horák, se umístili na dalších pěkných místech.

Celé odpoledne zahájil starosta obce Beňov Ivo Pitner. Vzpomněl i pana Ing. Františka Sečku, našeho spoluobčana, který byl zakladatelem Vlkošské baňky i Beňovského slivkoštu. Ve velmi příjemném prostředí proběhlo celé odpoledne. Při debatách, vzpomínání, i s občany Beňova jsme se shodli v tom, že je škoda, že se již nepořádá Vlkošská baňka.

Závěrem bychom chtěli ještě jednou poblahopřát panu Hlobilovi k putovnímu poháru. Získal ho již podruhé, a vzkazujeme „Františku, dobře ho hlídej“.

Doufáme, že i příští rok zůstane ve Vlkoši. Naše poděkování patří pořadatelům za krásnou akci a za to, že pro nás zajistili dopravu. Takže příští rok zase v Beňově.

Ivana Hudečková

Závěr školního roku v SZUŠ D-MUSIC

Závěr školního roku se nezadržitelně blíží, všechny děti už se jistě připravují na prázdniny. I v SZUŠ už ve čtvrtek 6. června proběhly postupové zkoušky i závěrečná besídka. Uspěli všichni. Na besídce, která bezprostředně následovala, potěšili žáci svým vystoupením všechny diváky.

Opět musíme ocenit jejich snahu, pokrok a velké nasazení, se kterým se snažili o maximální výkon, a také práci učitelů, kteří je připravovali. Teď už se můžou těšit na vysvědčení.

Své studium prvního cyklu ukončili absolventským koncertem Eva Boháčová a Roman Mikeš, oba hrají na trubku. Možná by Vás zajímalo, kdo základní uměleckou školu navštěvuje a který hudební obor studuje. Na besídce vystoupili:

Barbora Kutálková, Petr Sobek, Eliška Hostášková (**zobcová flétna**). Nikola Hrdličková, František Sládeček, Jan Lašák (**klarinet**). Kristýna Kaďorková, Dan Hostášek (**klávesy**). Adriana Chytilová (**altová flétna**). Ellen Nevřivová (**tenorová flétna).** Eliška Kutálková, Anna Kutálková (**příčná flétna, zpěv**). Tereza Kutálková, Roman Mikeš, Eva Boháčová (**trubka)**.

Je příjemné informovat o tom, že děti i v tomto období úspěšně reprezentovaly SZUŠ i naši obec. Na konci března se konala soutěžní přehlídka dětských pěveckých sborů v Chropyni. Oba sbory - Myšky i Myšáci - získaly zlaté pásmo.

Na ústředním kole Soutěže žáků základních uměleckých škol České republiky v Liberci obsadilo ve věkové kategorii 0 trio žesťových nástrojů ve složení Viktorie Ramišová, Tereza Kutálková, Matěj Zahradníček 2. místo.

Už pouhá účast a cesta do Liberce s panem učitelem Novotným byla pro ně jedinečným zážitkem a velkou zkušeností.

Kateřina Kutálková

Čarodějnický soud ve Vlkoši

Pálení čarodějnic je velmi starý a dodnes živý lidový svátek. V tento den se lidé schází u zapálených ohňů a slaví příchod jara a na některých místech se vztyčuje májka. Noc z 30. dubna na 1. května byla v historii pokládána za magickou. Mnozí tento den označují kromě Pálení čarodějnic ještě jako Filipojakubskou noc nebo Valpružinu noc. Lidé věřili, že tuto noc se čarodějnice slétají na čarodějnický sabat a na ochranu před čarodějnicemi se zapalovaly ohně. V dobách dřívějších mladíci zapalovali košťata, vyhazovali je do výšky a nosili jejich ohořelé části domů pro ochranu. Kromě toho se v souvislosti s nadcházejícím prvním májem stavěla májka, uklízelo se hospodářství a chlévy a umísťovaly větvičky do oken za účelem ochrany.

Podoba pálení čarodějnic si zachovává řadu rysů pocházejících z minulosti i dnes, zároveň však došlo k řadě změn. Odlišná je především funkce, původní sociální, ochranný a náboženský význam byl nahrazen funkcí zábavnou a společenskou. Stejně tak tomu bylo i 30. dubna ve Vlkoši, kdy se TJ Sokol Vlkoš, ČČK a Klub seniorů nenechali odradit počasím a uspořádali na hřišti u sokolovny Pálení čarodějnic se soutěžním odpolednem. Děti soutěžily v netradičních tematických soutěžích. Užít si mohly pavoučí závody, slalom na koštěti, lov netopýra, hod na čarodějnici, lovení v kouzelném pytlíku nebo třeba mohly bořit čarodějovo doupě. Po soutěžení

se tancovalo a proběhla čarodějnická módní přehlídka. V 19.00 hodin prošel obcí průvod čarodějnic, který byl zakončený čarodějnickým obřadem - soudem s následným upálením čarodějnice. Všechny čarodějnice a čarodějové obdrželi sladkou odměnu a Pilotní licenci. Letos bylo nádherných čarodějnic a čarodějů opravdu hodně. Nejhezčí čarodějnice a nejhezčí čaroděj dostali kromě titulu Miss čarodějnice a Missák čaroděj, také sladkou odměnu a čarodějnický klobouk. Pro všechny zúčastněné bylo připraveno chutné občerstvení. Podvečer jsme si všichni náramně užili a připravené hasící přístroje naštěstí nebyly potřeba.

Simona Prečanová
TJ Sokol Vlkoš

Šily jsme panenky pro Unicef

Ve výtvarné dílně Lipka se v květnu sešly ženy a dívky, aby společně ušily panenky. Ty pošleme během června do Unicefu. Měly jsme střih, látky a spoustu elánu, náš plán byl, že za dopoledne ušijeme každá dvě panenky.

Brzy jsme zjistily, že pokud má být panenka vymazlená a s láskou ušitá, víc jak jednu nezvládneme. Některé se od původního plánu nedaly odradit a druhou ušily doma.

Děkuji všem, že si našly čas, přišly a šily a svým dílkem podpořily Unicef, který výtěžek ze všech panenek použije na přeočkování dětí v rozvojových zemích.

Veronika Matlochová, Výtvarná dílna Lipka

Společenská rubrika

Naši jubilanti ve druhém čtvrtletí 2019

Božena Nevrlová	95 let	Marie Kornelová	90 let
Františka Zahradníková	92 let	Marie Přibylová	80 let
Marie Molčíková	92 let	Alois Chudárek	80 let
Františka Tomčíková	90 let		

Našim jubilantům přejeme vše dobré, hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání.

Prosíme zástupce místních spolků, sdružení, klubů a podnikatelů, aby na email: webvlkos@gmail.com posílali informace, které chtějí mít zveřejněny na internetových stránkách obce (např. kontakt, fotografie, popis činnosti, případně plán akcí apod.).

Jménem redakční rady Vás prosím, abyste články, příspěvky, informace, vč. fotografií, které budete chtít otisknout ve Vlkošském zpravodaji, zasílali průběžně, v průběhu celého roku na e-mail ZPRAVODAJVLKOS@SEZNAM.CZ
Děkuji Simona Prečanová

Vlkošský sport

Mistrovství ČR Teamgym 2019 v Olomouci

Druhý květnový víkend se v Olomouci, ve Sportovní hale UP Olomouc, konalo Mistrovství České republiky TEAMGYM 2019. Oddíl SG TJ Chropyně měl v sobotu tři žhavá želízka v ohni v podání družstev Junior I, Junior II a Senior B. V tomto pořadí také závod probíhal.

V kategorii Junior I závodilo 18 družstev. My jsme měli startovní číslo 15. Posilněny pozitivním bojovým pokřikem „jdeme holky do toho, vyhrajeme hotovo, my jsme totiž Bohyně z nedaleké Chropyně“, jsme nastoupily na první nářadí – akrobacii. Hlasitě povzbuzovány našimi fanoušky jsme předvedly slušný výkon, ale nějaké chyby z nervozity se objevily. Holky jsme udržovaly v dobré náladě a nachystané se porvat o medaile. Druhou disciplínou byla trampolína. Opět jsme se posilnily pokřikem a zajely celkem dobrý závod. Nakonec nás čekala pohybová skladba, na které jsme se hodně nadřely a doufaly jsme, že se holkám povede. Povedla se. Holky se opravdu snažily. Ovšem naše družstvo Junior I je téměř celé nové a nevyzávoděné a tak jejich pěkný výkon stačil na 9. místo. Což v této konkurenci hodnotíme kladně.

Po obědě přišel na řadu závod kategorie Junior II, kterou zastupuje mimo jiné Nikol Hrdličková z Vlkoše. Závodilo zde 16 družstev. Naše holky měly startovní číslo 5, což se nakonec ukázalo jako šťastné. V tomto družstvu už máme zkušenější matadorky a je na co se dívat. Stejně jako pro mladší byla akrobacie jejich prvním nářadím. Holky, hnané podporou fanoušků, předvedly téměř bezchybný závod a získaly druhou nejvyšší známku. Spokojené se svým výkonem nastoupily na trampolínu. Ta se jim až na jeden pád taky moc povedla a získaly nejvyšší známku ze všech družstev. Potom už stačilo zachovat chladnou hlavu a soustředit se na pohybovou skladbu. Holky se s nervozitou popraly velmi dobře na pohybové skladbě získaly druhou nejvyšší známku a staly se Vícemistryněmi ČR pro rok 2019.

Na závěr dne si svůj závod užily holky z družstva Senior B (Markéta Horáková). O medaile se popraly s dalšími čtyřmi družstvy. Toto družstvo je složené velmi různorodě. Jednak z ostřílených závodnic, které už mají za sebou spoustu závodů, ale i z neostřílených, hodně mladých avšak velmi šikovných. Věkový rozdíl mezi nejmladší a nejstarší členkou družstva je 14 let. Všechny ale spojuje láska ke sportu. Holky předvedly krásnou akrobacii, naprosto perfektní trampolínu s dvojnými salty s obratem 180° a 540°. A na závěr svého excelentního vystoupení s úsměvy na tváři zacvičily působivou pohybovou skladbu. Zaslouží si ovace od našich fanoušků a právem, s náskokem 4,75 bodu, se staly Mistryněmi ČR ve své kategorii.

Pořadatelem letošního Mistrovství ČR se stal náš oddíl SG TJ Chropyně ve spolupráci s ČGF za velké finanční podpory města Chropyně.

Za úspěšně zvládnutým mistrovstvím po všech stránkách stojí perfektní práce rodičů pod vedením JUDr. Natalie Navrátilové a finanční podpora sponzorů, kterými byli - Město Chropyně, Kamax Metal s.r.o, Vodovody a kanalizace Kroměříž, PK- velkoobchod s ovocem a zeleninou s.r.o., SVITAP J.H.J. spol. s r.o., VOLUME LOGISTICS s.r.o., PRESBETON DRAHOTUŠE s.r.o., DC 4 CZ a.s., KAM Trutnov, FATRA a.s., MH Elektro Milan Hrdlička, KRUŽÍK s.r.o., GÜHRING s.r.o., Lékárna u Madony, manželé Vymětalovi, Petr Zapletal, Aleš Grmela a v neposlední řadě za plná bříška děkujeme CONTI CATERING a za foto dokumentaci Zdeňku Schovancovi.

Regina Horáková

Mladí střelci SSK Věžky se na Mistrovství republiky neztratili

V sobotu 30. března proběhlo na střelnici Armádního sportovního střediska v Plzni Mistrovství České republiky mládeže ve střelbě ze vzduchových zbraní. Nominaci na šampionát si na základě výsledků z uplynulé sezony vybojovalo 185 střelců, kteří byli rozděleni do čtyř kategorií.

V kategorii mladších žáků na svém prvním mistrovství startoval Vítek Šejba a výkonem 296,7 bodů obsadil 35. místo. V mladších žačkách jsme měli na startu Kláru Horákovou z Vlkoše, která rovněž první start na MČR proměnila v 8. místo za výkon 311,0 bodů. Ve starších žácích jsme měli dva zástupce. Marek Černošek výkonem 313,1 bodů obsadil 9. místo a pouze 0,1 bodu ho dělilo od finálové osmičky, která si to o konečné umístění rozdala po ukončení základního závodu. Tam se výkonem 316,1 probojoval Daniel Běhal a v dramatickém finálovém závodě, kdy se pořadí měnilo prakticky po každé ráně, nakonec obsadil krásné 6. místo. Vzhledem k tomu, že ze čtyř závodníků se tři umístili v první desítce, lze jejich vystoupení v konkurenci nejlepších střelců v žákovských kategoriích hodnotit jako velmi úspěšné.

Děkujeme za předvedené výkony a přejeme hodně „desítek“ i v příští sezoně.

Jaroslav Zoubek
předseda SSK Věžky

Sokolské atletické závody

Po úspěšných závodech v plavání, pokračoval Sokolský závod všestrannosti atletickými přebory. Ty se konaly v neděli 9. června za krásného slunečného počasí v Přerově na stadionu Spartaku. Tohoto přeboru se z naší jednoty zúčastnilo 21 zdatných závodníků. Letošní závody měly velkou účast i z jiných jednot. Zúčastnili se sportovci z Přerova, Lipníku nad Bečvou, Hranic, Veselíčka, Beňova, Rokytnice a Henčlova. Díky dobrému tréninku pod vedením Renaty Kroupové jsme se mohli opět radovat z mnoha medailí. Z toho bylo 5 zlatých, o které se zasloužili: Tomáš Sobek v nejmladší kategorii předškoláků, dále Tobiáš Kroupa, Jirka Langer, Ema Kroupová a v kategorii žen za Vlkoš závodící Barbora Stískalová. Medaile za třetí místa získali Nela Valdová, Anička Kutálková a mezi muži Tomáš Langer. Některým závodníkům medaile unikly jen o vlásek, ale výkony všech byly vynikající. Za to všem zúčastněným velmi děkujeme za vzornou reprezentaci Sokola Vlkoš. Musím říci, že já doprovázím na tyto závody již druhou generaci dětí a mládeže a zájem zejména mladších dětí je stálé stejně velký a děti závodí pořád s velkým elánem. Někteří už si plánovaly, že příští rok budou ještě lepší, takže za rok zase na atletice.

Iva Stískalová
TJ Sokol Vlkoš

Naši medailisté

Sokolské plavecké závody

Dne 28. dubna 2019 proběhly v rámci soutěže sokolské všestrannosti na přerovském bazéně plavecké závody. Za TJ Sokol Vlkoš se jich zúčastnilo 12 závodníků v 6-ti věkových kategoriích. I přes letošní velkou konkurenci zaznamenali naši plavci vynikající výsledky.

Vítězi ve svých kategoriích se stali Petr Sobek ml., Kateřina Ryšavá, Adéla Ryšavá (nové členky TJ Sokol Vlkoš z Přerova) a Anna Kutálková. Stříbrné pozice pak obsadily Eliška Kutálková a Katka Kutálková.

Je třeba dodat, že i ostatní se snažili a skončili v poli poražených se ctí. Obzvlášť bych ocenil vzájemnou bouřlivou podporu našich závodníků, při níž se bazén otřásal v základech.

Jiří Fryč
TJ Sokol Vlkoš

Mladší fotbalová přípravka

Naši nejmladší fotbalisté mají za sebou první mistrovskou sezónu v životě a myslím, že na ni nikdy nezapomenou.

Během svých prvních zápasů poznávali kouzlo kolektivní hry. Při zápasech střídali pozice a vyzkoušeli si hru na všech postech. Během sezóny se do zápasů zapojilo přes 17 hráčů. Na některá utkání, kdy přišla celá sestava, bylo těžké vybrat a pravidelně všechny střídat. Někdy se nás sešlo tak akorát a všichni si pěkně zahráli.

Oporami a nejzkušenějšími byli v sestavě Tobik Kroupa, Mates Kubiš a Dan Křepelka. Tito hráči nám budou v dalším ročníku chybět stejně jako Adam Kuča, jelikož překročili věk určený pro nejmladší hráče.

Jako zkušenější z řad dívek bych rád vyzdvihl Elišku Hostáškovou, která byla platnou hráčkou v bráně, obraně a také útoku. Ona a spousta dalších budou pokračovat i nadále. Během sezóny naši obec reprezentovali Nela Valdová, Jirka Doskočil, Matěj Hrdlička, Víťa Langer, Kryštof Kuča, Martin Ludvík, Honza Sotorník, Matěj Nebojsa, Martin Tanasis Buzinis, Tomáš Sobek a Matěj Doležel.

Spousta dalších děvčat a chlapců se zatím připojili pouze při trénování a do zápasů ještě nenastoupili.

Pro rozšíření mužstva stále hledáme nové talenty a všechny, kteří by si rádi přišli zahrát fotbal. Vítáni jsou všichni mladí i starší sportovci a rodiče, kteří by se chtěli připojit do hry.

Kromě hráčů chci poděkovat hlavně rodičům, sourozencům, babičkám, dědům, tetám, strýcům a všem fanouškům, kteří pravidelně podporovali naše mládí na domácích a také venkovních zápasech.

Užijte si léto! Na fotbalovém hřišti či v sokolovně naviděnou.

Za trenéry Zdeňka Kuču, Jardu Hostáška
a všechny další, kteří pomohli,
sepsal Petr Sobek

Zpráva o činnosti starší fotbalové přípravky

Po podzimní části došlo u starších přípravek k přerozdělení soutěže, kdy se vytvořily 2 skupiny výkonnostně silnějších a slabších týmů. Naše přípravka logicky po 8 prohrách a 1 vítězství na podzim byla zařazena mezi výkonnostně slabší týmy.

Výsledky zápasů v jarní části soutěže tak byly mnohem vyrovnanější a pro hráče, trenéry i fanoušky přinesly spousty zajímavých zápasů, kdy se bojovalo o konečný výsledek až do poslední vteřiny. Posuďte sami.

Vlkoš – Brodek 6:5, Hranice – Vlkoš 7:8, Vlkoš – Dolní Újezd 6:4, Beňov – Vlkoš 7:8, následně vyšší výhry Vlkoš – Viktorie Přerov „C“ 11:1 a Vlkoš – Bělotín 18:4 a jediná prohra Tovačov – Vlkoš 16:5.

V posledních zápasech jsme zaznamenali u hráčů viditelný výkonnostní progres a pevně věříme, že v dobrých výkonech budeme pokračovat i v příští sezóně. Opět bychom chtěli poděkovat všem rodičům, fanouškům i obci Vlkoš za podporu, které si upřímně vážíme. Přejeme Vám hezké prázdniny.

Tomáš Langer, Vít Kroupa
trenéři

Zpráva o činnosti fotbalového družstva mužů

Jarní část soutěže přinesla na úvod 2 těžká utkání proti soupeřům, se kterými jsme bojovali o umístění na nejvyšších místech tabulky.

Bohužel obě utkání jsme prohráli. I přes tento nezdar jsme dokázali zmobilizovat síly a vytvořit šňůru 7 vítězství v řadě, díky kterým jsme se opět dostali na dosah postupových příček. Následná prohra s outsiderem v Křenovicích a především u lídra tabulky v Horních Nětčicích nás odsunula na nepostupová místa. I přesto bych si dovolil sezónu označit jako úspěšnou. Mužstvo bylo pozitivně naladěno, předvádělo útočný fotbal, vždy bojovalo do poslední minuty. Šancí si vytvořilo v každém zápase nespočet, chyběly však góly.

Pro sezónu 2019/2020 si musíme stanovit opět cíle nejvyšší – tzn. postup do okresního přeboru.

Budeme rádi, pokud nás i nadále budete podporovat a věříme, že Vás v příští sezóně potěšíme ještě lepšími výsledky a hlavně se budeme prezentovat atraktivní hrou.

Dalibor Javorský
trenér

Žijeme ve Vlkoši

Seriál netradiční ovoce do našich zahrad

Černá jeřabina

Lidový název černá jeřabina náleží keři se správným jménem temnoplodec černý (Aronia melanocarpa). Je další z řady velmi populárního netradičního ovoce, jeho obliba stále stoupá. Spojuje totiž více pozitivních vlastností, které všichni chceme na svých zahradách. Používá se často jako okrasný keř, je vhodný jako solitéra i do živých plotů a keřových skupin.

Na začátku května kvete poměrně výraznými bílými květy, ze kterých se po odkvětu vyvíjí souplodí tmavých malviček. Na podzim keř působí také velmi atraktivně díky zářivě červenému zbarvení opadávajících listů. A když k působivému vzhledu přidáme i jeho užitnou vlastnost a velkou nenáročnost v pěstování, máme ideální zahradní keř.

Jde o listnatý keř dorůstající výšky okolo 1,5 m, často se roubuje i na nižší kmínek. Plody dozrávají v září, je však třeba je brzy sklidit, jinak nás předběhnou ptáci. Tomu lze zabránit překrytím keře síťovinou, nebo starou záclonou. Malvičky mají vysoký obsah antioxidantů, vitamínu C, jódu a mnoha dalších biologicky aktivních látek. Obsahují rovněž velké množství antokyanů - tmavého barviva, které se používá k dobarvování méně výrazných ovocných produktů (vína, marmelád, čajů...). Dají se jíst i bez tepelné úpravy, jejich chuť je však lehce trpká. Z temnoplodce můžeme vyrábět skvělé domácí sirupy, vína, džemy, kompoty a mnoho dalšího. Jeho pěstování je opravdu jednoduché. Upřednostňuje slunné polohy, na kvalitu půdy není náročný, netrpí na žádné choroby ani škůdce.

Je naprosto mrazuvzdorný a nepotřebuje řez. Nejvíce plodí na koncích větví, takže řezem bychom se připravovali o úrodu. Nicméně, pokud řezat potřebujeme, například protože je v živém plotu, řez snáší dobře. Během dlouhotrvajícího sucha je vhodná občasná zálivka, jako u ostatních rostlin. Je samosprašný, ale pro zvýšení plodnosti je vhodné vysázet dvě různé odrůdy poblíž. Nejznámější odrůdy pěstované u nás jsou Nero a Viking.

Takže s chutí do pěstování temnoplodce, je nenáročný na prostor i péči a brzy se vám odmění vysokou plodností. Dobrou chuť!

Zahradní štěstí - Ing. Jana Fryčová

Fikaný barošek v Domově seniorů ve Vsetíně 18. 5. 2019

Kanovský kapr 18. 5. 2019

Absolventské zkoušky v SZUŠ 6. 6. 2019

FK muži 9. 6. 2019

Atletické závody Přerov 9. 6. 2019

FK mladší přípravka 15. 6. 2019

Jarmark Naladťe se na léto v Lipce 16. 6. 2019

Pohled z roku 1899

Pohled z roku 1913

Pohled z roku 1935

Pohled z roku 1937

Pohled z roku 1952

Pohled z roku 1994

Pohled z roku 1994

Pohled z roku 2010

Pohled z roku 2010

Vlkošský zpravodaj vychází třikrát ročně. Periodiský tisk územního samosprávníno celku vydává Obec Vlkoš, Ke Mlýnu 206, 751 19 Vlkoš u Přerova, IČ: 00600865, ve spolupráci s Opus Bohemiae v Přerově. Redakční rada: Mgr. Petr Hlavačka (odpovědný redaktor), Ing. Simona Prečanová, Jana Tomšů, Ludmila Tomancová, uzávěrka 15. 6. 2019. Evidováno pod číslem MK ČR E 15305. Vychází 28. 6. 2019. Tisk: Euro-print Přerov spol. s r. o. Cena 10,- Kč.